

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د اسلامي تاريخ له پانو څخه

(7)

د کتاب په اړه

.....

د کتاب نوم : د اسلامي تاريخ
له پاڼو څخه (۷)

ليکوال : ډاکټر کفايت الله
وردگ

د کمپيوټر چارې : محمد نذير
(ذبيح)

د چاپ وار : لمړی

د چاپ شمېره : ۲۰۰۰ ټوکه

ZamZam
Publication Company

زم زم
خپرونه پوهنه

✉ Zamzam_publication@yahoo.com

☎ 00923009808094
00923009101098

Unit R 7 Alwajid Plaza, Faisalcolony Chawk, Dalazak road
Peshawar, KPK, Pakistan

- 1 د يوه څادر په بدل کې جنت.....
- 1 د حضرت عمر ⑧ جلال.....
- 3 د رسول الله ﷺ سخاوت.....
- 5 د دې امت امين.....
- 6 د رسول الله ﷺ عاجزي.....
- 7 په مړه گډه خوراک.....
- 8 صدقه بې حساب کول.....
- 9 صبر د غم په اول وخت کې غوره دی.....
- 10 مېلمه پالنه.....
- 10 د حضرت صهيب ⑧ مېلمستيا.....
- 12 د قرض خلاصول.....
- 14 په خلکو باندې د رسول الله ﷺ تر رحم.....
- 15 رښتونی صبر.....
- 17 د پلار دوستان پالل.....
- 19 يا فتح يا شهادت.....
- 22 د الله په لار کې بهترين مال مصرف کول.....
- 26 جرجه رومي پهلوان.....
- 28 د اسلام په بدل کې ټوله دنيا نه قبلوم.....
- 30 په خپل دين استقامت.....
- 32 د مسکين نه بغير خوراک نه کول.....
- 33 د جهاد جذبه.....

- 35..... د پلار قرضونه خلاصول
- 37..... د بل مسلمان ضرورت له خپل نه وړاندې کول
- 38..... د حضرت عبادة بن صامت وصيت
- 40..... رشتونی دیانت
- 42..... په جنت کې باغ
- 43..... قبر د آخرت لمړی منزل
- 43..... رشتونی امير المومنين
- 45..... جنتي اوبه
- 48..... له الله نه وډار شه
- 50..... رشتونی غلامي
- 52..... د دنیا د ژوند مثال
- 54..... د مالک بن دینار کرامت
- 55..... بد گمانې
- 56..... زه غلام یم
- 58..... د الله په وجود صرف یو د لیل
- 58..... لا جواب
- 60..... جرم او سزا باید برابر وي
- 62..... د زید بن حارثه ⑧ کرامت
- 64..... حدیث الکفل
- 66..... رشتونی اطاعت
- 67..... جنت د تورو تر سیوري لاندې
- 68..... حضرت خريم الاسدي ⑧
- 69..... ثابت بن قيس ⑧

- 71 د خپلي ښځې قتل
- 73 د جهاد جذبې
- 74 حضرت عبد الله بن سلام ⑧
- 79 عبد الله بن عمرو ⑧
- 81 لن تنال البر
- 83 نازولی ځوان
- 85 د الله لوی نعمت
- 86 احتیاط
- 89 مطمئن زړه
- 98 د مانځه سره مینه
- 99 له پردې حق نه ځان ساتل
- 101 سخت استقامت
- 103 رښتونی پرهېز
- 105 قرض الله ① خلاص کړو
- 108 د حضرت عمر ✽ تنخوا
- 112 استقامت
- 117 رښتونی ایثار
- 118 د رسول الله ✽ غلام
- 119 رښتونی عدالت
- 121 د رسول الله ✽ د مهر برکت
- 121 د انصارو او مهاجرینو شیوخ
- 125 د رسول الله ✽ د هر قدم احترام
- 126 د حضرت عمر ⑧ تقوی

-
- حضرت عمر ⑧ د خلکو خادم دی..... 127
- عجیب نذر..... 130
- د بي وزلو خدمت..... 131
- په رښتيا غوره انسان..... 132
- له قيمتي جامو څخه کرکه کول..... 133
- ملک الموت وژړل..... 135
- ماخذونه..... 138

د اسلامي تاريخ له پانو څخه

په زړونو کې د اسلامي جذبې لرونکو څو ورونو زمونږ ددې لپاره ملا تړلې ده چې تر پورتنۍ نوم لاندې د کتابونو يوه سلسله روانه وساتو پدې هلو ځلو کې زمونږ هېڅ مالي او دنيوي فايده نشته زمونږ غرض صرف د الله تعالی رضا ده او پدې سلسله کې مونږ څو نکتې تر نظر لاندې لرو چې مونږ دې ټولو هلو ځلو ته هڅوي .

۱. پښتنو ورونو ته ددوی په خپله خوږه ژبه کې ديني معلومات ورکول.

۲. د اسلامي تاريخ د مهمو واقعو ياد را تازه کول .

۳. مسلمانو ورونو ته د دوی د مقدس دين په اړه د مطالعې ضمينه مساعدول.

۴. په تېر تاريخ کې د قربانيو مثالونه د نن زمانې ويده مسلمان امت ته ور په زړه کول .

۵. د اسلام په تاريخ کې د تېرو مسلمانانو د صبر واقعي هغه خلکو ته ور په يادول چې اوس هم په کومه نه کومه وجه د کفر له لوري نه خوريري .

او بالاخره نوي ځوان تنکي نسل ته د اسلامي تاريخ د لويو کتابونو څخه لويې خبرې د وړو رسالو او کتابونو په شکل کې ددوی د اسانتيا لپاره وړاندې کول .

دا پورتنی او څه نورې داسې نکتې دي چې مونږ ددې سلسلې روانې ساتلو ته هڅوي او ان شاء الله ترڅو مو چې وس وي دا لړۍ به مونږ همداسې روانه ساتو. الله الحمد داده ستاسې تر لاسونو پورې ددې مبارکې لړۍ اومه کړۍ هم در ورسېده او پدې کړۍ کې هم مونږ د اسلامي تاريخ نه مختلفې واقعې راټولې کړې دي. اميد دی چې ستاسې د خوښې وړ به و گرځي او که کوم ملگري دې لړۍ ته د لا زياتو ښه کولو لپاره په ذهن کې مشورې لرې او يا خدمت کول غواړي زمونږ غږ به ورته خلاصه ده او که ددې کتاب او يا دې لړۍ په اړه ستاسې څه ډول اعتراض، سوال، نيوکه، نکته، نظريه او يا مشوره وي نو ددې سلسلې چلونکي به يې لاسې نه د کور ودانۍ په ويلو سره په ورين تندي واورې او په راتلونکو کتابونو کې به يې په ياد لري. مننه

د زمزم خیرندویه ټولنې اداره

E-mail: zamzam_publication@yahoo.com

د يوه خادر په بدل کې جنت

د رسول الله ﷺ په خدمت مبارک کې څه کسان حاضر شول چې د جامو سوال يې کولو او جامې يې زړې وې رسول الله ﷺ د دوی د حاجت د پوره کولو لپاره کور ته لاړو هلته يې هم څه پيدا نه کړل چې دوی ته يې ورکړي رسول الله ﷺ وليدل چې حضرت فاطمې رضي الله تعالى عنها يو لوی خادر پر ځان را تاو کړی دی هغې مبارکې ته يې وويل : ای لورې! ته غواړې چې ددې خادر په واسطه الله ① لتا څخه د جهنم د اور مخه ونيسي؟ هغې رضي الله تعالى عنها ورته سم د لاسه وويل هو! غواړم يې بيا يې هغه خادر له هغې مبارکې رضي الله تعالى عنها څخه واخيست هغه ډېر لوی خادر وو را يې وړو هغه کسانو ته يې ورکړو چې هغوی خپل کار ورباندې وکوي .

د حضرت عمر ⑧ جلال

يوه ورځ د قریشو څو مسلمانې ښځې د رسول الله ﷺ مجلس ته راغلې وې د خپلو خاوندانو څخه يې د خپلو حقونو په اړه رسول الله ﷺ ته شکايت کولو په خبرو کې د ځينو اوازونه ډېر پورته کېدل لکن رسول الله ﷺ د خپل حلم او عاجزي له مخې

دهغوی اوازونه آورېدل او برداشت کول یې پدې وخت کې د حضرت عمر ⁸ د راتلو اواز شو پدې وخت کې ټولې ښځې پاڅېدلې او په پرده کې شوې ځانونه یې پټ کړل حضرت عمر ⁸ د ننوتلو اجازه وغوښته رسول الله ﷺ هغه ⁸ ته اجازه ورکړه .

حضرت عمر ⁸ چې کله را ننوتلو نو ویې لیدل رسول الله ﷺ خنډل پوښتنه یې ترې وکوله : الله مو همېشه خوشحال ساته په څه شي خاندئ یا رسول الله ﷺ ؟

رسول الله ﷺ ورته و فرمایل : ددې ښځو په حال باندې خندا راغله دوی د خپلو حقونو په اړه د خپلو خاوندانو شکایت کولو چې کله تاسې راغلئ نو هغوی ټولې پاڅېدلې او ځان یې په پرده کې کړو .

حضرت عمر ⁸ هغه ښځو ته ویل : ای ظالمانو دا تاسې څه کوئ؟ لما څخه ډارېږئ په کار ده چې تاسې د رسول الله ﷺ څخه وډارې شئ .

قریشو ښځو ورته وویل : هو لکن رسول الله ﷺ ستاسې په څېر نه دی ستا خو صرف اعتراض کول زده دي زمونږ خبره ستا سره نه ده .

رسول الله ﷺ حضرت عمر ۸ ته وويل : ته چپ شه
زما د په الله قسم وي چې ته په کومه لاره ځي
شیطان له هغې لارې څخه لرې کېږي او په بله لاره
ځي (شیطان ستا له مخې نه لاره چپوي)

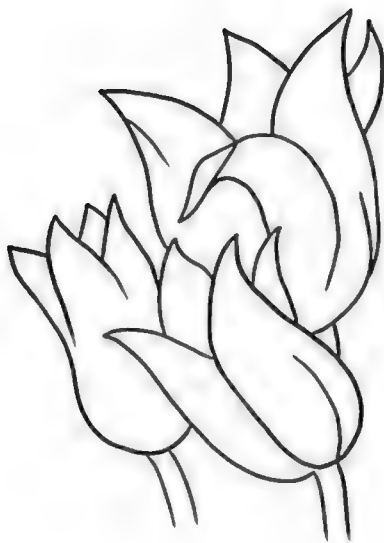
د رسول الله ﷺ سخاوت

يو وخت د رسول الله ﷺ په خدمت کې نوي زره
(۹۰۰۰) درهم وړاندې شول رسول الله ﷺ ددې په
ځای چې هغه ذخيره کړي تقسيم کول يې شروع کړل
سوالگر به راتلل او رسول الله ﷺ ته به يې سوال
کولو او رسول الله ﷺ به ورکول تردې چې هغه نوي
زره درهم ختم شول د ختېمدو څخه وروسته يو کس
راغلو سوال يې وکولو رسول الله ﷺ ورته وويل اوس
خو هغه درهم ختم شول خو څه ته زما په نوم له
چا څخه د قرض څه شی واخله چې کله له کومې خوا
نه مال راغلو ستا قرض به زه خلاص کړم حضرت عمر
۸ د مجلس شريک وو عرض يې وکولو :

يا رسول الله ﷺ کوم شی چې د انسان په وس کې نه
وي هغه خو کول ضروري نه دي .

رسول الله ﷺ څه ونه ويل لکن د حضرت عمر ⑧ خبره
يې خوښه نه شوه په مجلس کې يو انصاري ناست وو
هغه وويل :

يا رسول الله ﷺ ته مصرف کوه الله ① به کله هم تا
د مال د کمښت په غم کې نه آخته کوي رسول الله
ﷺ چې دا خبره واورېده خوشحال شو په مسکا کې
يې وويل ماته داسې امر شوی دی (صحيح ا
لترمذي)

ددې امت امين

حضرت عمر **8** د خپل خلافت په دوره کې حضرت ابو عبیده بن الجراح په دمشق باندې والي مقرر کړو یو څه وخت وروسته حضرت عمر **8** دده ساحې ته په دوره ور روان شو حضرت ابو عبیده ابن الجراح **8** د امیر المومنین **8** استقبال ته له ابادۍ څخه بهر راوتلی وو او هلته یې ورته هرکلی وویل او امیر المومنین **8** یې له ځان سره روان کړو او ښار ته ننوتلو .

حضرت امیر المومنین **8** ورته وویل : اول به مونږ ستا کور ته څو بیا به نور ځایونه گورو .

حضرت ابو عبیده **8** ورته وویل : جناب زما کور ډېر ساده دی هلته دومره څه نشته چې زه ورباندې ستاسې استقبال وکوم .

لکن بیا هم حضرت عمر **8** ټینګار کولو چې نه اول به ستاسې کور ته څو بالاخره حضرت ابو عبیده بن الجراح مجبور شو او امیر المومنین **8** یې له ځان سره کور ته روان کړو کله چې حضرت عمر **8** د حضرت ابو عبیده بن الجراح **8** کور ته ور ننوت هلته یې ولیدل چې یو پوزکی وو، یوه بدنۍ (لوټه) وه، او یو د اوبو د

ساتلو لوبی و و نور په کور کې هېڅ هم نه ښکاره کیدل د حضرت عمر ⁸ له سترگو اوبښکې راغلي او ویې فرمایل : دنیا د حضرت ابو عبیده ⁸ نه بغير مونږ ټول بدل کړو بیا یې وفرمایل : ما د رسول الله ﷺ نه واورېدل چې ویل یې : ددې امت امین حضرت ابو عبیده بن الجراح دی ای ابو عبیده تا د امانت حق اداء کړو .

د رسول الله ﷺ عاجزي

حضرت انس ⁸ فرمایي یو ځل د رسول الله ﷺ په وړاندې یو کس په داسې حالت کې حاضر شو چې د رسول الله ﷺ تر رعب لاندې راغلی وو او هغه چې خبرې کولې هغه رېږدېدو رسول الله ﷺ ورته وویل لما څخه ولې ډارېږې زه خو څه بادشاه نه یم د قریشو د یوې ښځې زوی یم چې وچه غوښه به یې خورله راشه په ښکاره او زړورتیا سره ووايه څه ته دې ضرورت دی .

په مړه گڼده خوراک

حضرت ابو جحيفه ⑧ فرمايي :

يوه ورځ مې په مړه گڼده داسې ډوډۍ وخوړه چې
زما خوښه وه او غوره وه راغلم د رسول الله ﷺ
سره نږدې كېناستم ماته بيا بيا ارگمي راتلل
او غركېدم رسول الله ﷺ دوه درې ځله راته صبر
وكولو بيا يې راته وويل :

ابو جحيفه په خپلو غركېدلو سره مونږ ته ضرر
مه راكوه په ياد ساته په دنيا كې چې څوك په
مړه گڼده ډوډۍ خوري هغه به په آخرت كې تر
هرچا نه زيات وړی وي .

ددېنه وروسته به ابو جحيفه ⑧ ټول عمر په
نيمه گڼده خوراک كولو او كه به يې د سهار
ډوډۍ وخوړه نو بيگا به يې بيا نه خوړه او كه
به يې بيگاهه وخوړه نو سهار به يې بيا نه خوړه
.

په صحيح الترغيب و الترهيب كتاب كې د ابو
جحيفه ⑧ خپل قول نقل شوی دی چې هغه فرمايي
بيا تر دېرشو كلونو پورې ما په ډكه گڼده ډوډۍ
ونه خوړه .

صدقہ بی حسابہ کول

حضرت عائشہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا فرمائی: یو وخت
 زمونږ په کور کې ډوډی وه سوالگر اواز وکولو
 ډوډی یې غوښته زمونږ په کور کې خادمه ورغله
 ډوډی یې راواخیسته ماته یې ښکاره کړه چې زه
 ورته د ورکولو اجازه وکوم ما هغه ډوډی کتله او
 ټوټې مې یې حسابولې رسول الله ﷺ اواز وکولو
 عائشې! ډوډی په حساب مه ورکوه بی حسابہ یې
 ورکړه چې الله ① هم تاته بی حسابہ ثواب درکړي .

صبر د غم په اول وخت کې غوره دی

یوځل رسول الله ﷺ یوه ښځه ولیده چې قبر ته ناسته وه ژړل یې رسول الله ﷺ ورغلو ورته ویل یې خورې پاڅېږه په ژړا څه نه کیږي صبر وکوه هغې په داسې حال کې چې رسول الله ﷺ یې نه پېژندلو په سخته لهجه کې ورته وویل :

څه ... تاته څه معلومه ده چې په ما څومره غم دی .

رسول الله ﷺ ترې راغلو او هېڅ یې هم ورته ونه ویل .

له بله پلوه نورو ښځو دې ښځې ته وویل : گوره ښه کار د ونه کولو رسول الله ﷺ ته دې په سخته لهجه کې خبرې وکولې هغه ښځه په منډه منډه راغله د رسول الله ﷺ په مجلس کې حاضره شوه ورته یې عذر ویل چې ما ته و نه پېژندلې رسول الله ﷺ ورته وویل صبر هغه غوره دی چې عین د مصیبت په وخت کې وکول شي .

مېلمه پالنه

د حضرت ابې رافع **8** نه روايت دی : يوه ورځ د رسول الله ﷺ کور ته مېلمه راغلو ماته يې وويل : ورشه فلاني يهودي ته ووايه چې مونږ ته لږ اوږه په قرض راکړي اوس مو مېلمه دی چې پيسې پيدا شي ورځه يې کړو .

زه يهودي ته ورغلم هغه راته وويل زه قرض نه ورکوم .

ما چې رسول الله ﷺ ته وويل هغه قرض نه راکوي رسول الله ﷺ وويل زه په زمکه او اسمانونو کې امين يم که يې قرض راکړی وای بېرته به مې ورکړی وو ځه ورشه زما زغره وروږه په گانه کې يې ورته کېږده اوږه ترې راوړه چې مېلمه دی .

د حضرت صهيب **8** مېلمستيا

حضرت صهيب **8** فرمايي : ما رسول الله ﷺ ته په کمه اندازه باندې څه خوراک تيار کړو بيا ورغلم چې رسول الله ﷺ ورته را وغواړم کله چې د رسول الله ﷺ په مجلس کې حاضر شوم ومې کتل چې هلته نور خلک دي له رسول الله ﷺ سره ناست دي

زما په کور کې خوراک دومره وو چې صرف د رسول
الله ﷺ بس کېدو ما هغه ﷺ ته اشاره وکوله چې
لما سره زما کور ته لار شي هغه ﷺ په اشاره
کې ماته وويل : دا خلک هم؟ ما ورته په اشاره
کې وويل : نه يا رسول الله ﷺ (ځکه په کور کې
خوراک دومره وو چې صرف د رسول الله ﷺ بس کېدو)
رسول الله ﷺ بل لوري ته وکتل او د خلکو سره يې
خبرې کولې زه په خپل ځای ولاړ وم چې رسول الله ﷺ
بيا ماته وکتل ما ورته بيا هماغه ډول اشاره
وکوله او رسول الله ﷺ بيا راڅخه په اشاره کې
وپوښتل چې دا نور خلک هم؟ ما ورته وويل نه يا
رسول الله ﷺ کله چې دريم ځل هم همداسې اشارې
تکرار شوې نو په دريم ځل کله چې رسول الله ﷺ
راته اشاره وکوله چې دا نور خلک هم؟ ما ورته
وويل هو يا رسول الله ﷺ حضرت صهيب رومي **8**
فرمايي ما چې کوم شی تيار کړي وو هغه ډېر لږ
وو اوس د رسول الله ﷺ سره په مجلس کې ناست کسان
ټول را روان شول خوراک مو د رسول الله ﷺ په
وړاندې کېښودو ټولو مېلمنو ترې خوراک وکولو
او رسول الله ﷺ هم ترې وکولو هغه لږ خوراک د
ټولو کسانو لپاره بس شو او ترېنه پاتې هم شو

د قرض خلاصول

حضرت جابر بن عبد الله انصاري ⑧ فرمایي : په مدینه منوره کې یو یهودي اوسېدو ما به له هغه څخه ټول کال قرض کولو او کله به چې خورما (کجورې) پخې شوې نو د هغه قرض به مې ورکولو بل کال د خورما حاصل ښه نه وو نو ما د یهودي قرض اداء نشوای کولی صبر یې راته وکولو بل کال چې راغلو نو هم د خورما حاصل ښه نه ښکاره کېدو هغه لما څخه خپل قرض وغوښت ما ورته وویل چې تر بل کال پورې راته صبر وکوه هغه وویل نشم کولی ما رسول الله ﷺ ته قصه تېره کړه هغه ﷺ پخپله راسره روان شو یهودي ته یې وویل : ده ته تر بل کال پورې صبر وکوه اوس دده لاس ډېر تنگ دی .

یهودي رسول الله ﷺ ته هم وویل :

نه زه ده ته نور نشم کتلی ما ته دې خپل قرض را اداء کړي .

بیا رسول الله ﷺ لاړو د خورما په باغ کې وگرځېدو بېرته راغلو بیا یې یهودي ته وویل : ده ته یو څه وخت ورکړه دده لاس تنگ دی .

یهودي بیا هم ورته وویل : نور وخت نشم ورکولی .

رسول الله ﷺ حکم وکولو چې هلته په باغ کې د کښاستلو په ځای باندې ماته څه فرش خپور کړه زه لایم څه فرش مې ورته راوړو هلته مې ورته واچولو رسول الله ﷺ هلته د یو څه وخت لپاره ویده شو کله چې را وېش شو بیا یهودي ته ورغلو ورته یې وویل : دده خورما وو سر کال ښه حاصل نه دی کړی ده ته لږ وخت وگوره .

یهودي ورته بیا هم هماغه خپل ځواب ویل : زه نشم ورته کتلی زما قرض د راکړي .

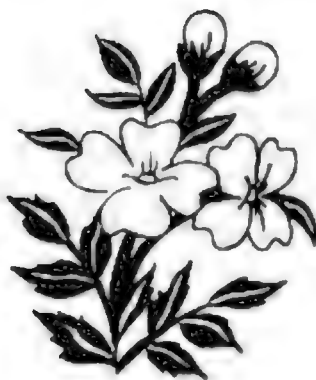
رسول الله ﷺ بېرته راغلو په باغ کې ودرېدو ماته یې ویل اوس خورماوې وشکوه دی ⑧ فرمایي ما خورماوې شکولې داسې خورماوې په ونو کې را پیدا شوې چې زه یې په شکولو پسې نه رسېدم ډېرې زیاتې شوې د یهودي قرض هم پکې خلاص شو او ماته هم ډېرې پاتې شوې .

په خلکو باندې د رسول الله ترحم

يو صحابي د رسول الله ﷺ په مجلس کې حاضر شو او د خپل امام نه يې ورته شکايت وکولو چې هغه مونځ ډېر اوږد کوي رسول الله ﷺ ته غصه ورغله او ويل يې :

تاسې خلک له دين څخه متنفر کوئ کله چې تاسې امامت کوئ نو مونځ لنډ کوئ ځکه ستاسې په جمع کې به ضعيف وي ، بېمار به وي او يا به داسې کس وي چې دهغه به کار وي او په تادي کې به وي .

رښتونی صبر

حضرت ابو طلحه **8** له کور نه په سفر وتلی وو او په کور کې نه وو چې دهغه یو زوی وفات شو کل چې دی بېرته له سفر نه را ستون شو چې کور ته را ورسېدو نو د خپلې بې بې نه یې پوښتنه وکوله چې هلک چېرته دی؟ هغې رضی الله تعالی عنها ورته وویل هغه ویده دی بیا یې دده په وړاندې ډوډۍ کېښوده او ورسره کېناسته او په خبرو کې ورسره مصروفه شوه بیا یې ورته وویل:

ابو طلحه زه لتا څخه یوه پوښتنه کوم .

حضرت ابو طلحه **8** ورته وویل : هو! څه پوښتنه ده وکوه .

دې رضی الله تعالی عنها ورته وویل : که څوک زما سره کوم شی د امانت په ډول کېږدي بیا یو څه وخت وروسته راشي هغه لما څخه وغواړي نو هغه ته یې خپل امانت ورکول ښه خبره ده او که نه ورکول؟

ابو طلحه **8** ورته وویل : خامخا دهغه امانت ورکول ضروري دي دهغه خپل امانت دی .

بي بي رضي الله تعالى عنها ورته وويل : بيا په هغه امانت پسې خفه کېدل په کار دي او کنه؟

ابو طلحه **8** ورته وويل : نه ... په هغه امانت پسې خفه کېدل بالکل مناسب نه دي هغه هسې هم د بل چا شی وو او هغه خپل شی واخيستو .

بيا بي بي رضي الله تعالى عنها ورته ويل چې داسې ده نو الله ^① چې مونږ ته کوم امانت زمونږ زوی راکړی وو هغه يې بېرته را څخه واخيستو او هغه وفات شو ا بو طلحه **8** خو خفه شو لکن څه يې هم ونه ويل او نه يې څه ډول فرياد وکولو صرف صبر يې وکولو .

کله چې سبا شو د رسول الله ﷺ په مجلس کې حاضر شو هغه ﷺ ته يې قصه وکوله رسول الله ﷺ ورته و فرمايل : ابو طلحه الله ^① دې دا شپه ستا لپاره د برکت شپه کړي هماغه وو چې له دې شپې نه الله ^① حضرت ابو طلحة **8** ته بل ماشوم ورکړو کله چې هغه پيدا شو حضرت ابو طلحة **8** ډېر زيات ورته خوشحال وو په غېږ کې يې واخيست او رسول الله ﷺ ته يې په مجلس کې حاضر کړو رسول الله ﷺ د هغه ماشوم نوم عبد الله کېښودو او په تندی يې لاس ورته را ښکلو او کله چې عبد الله **8**

لوی هم شو په تندې کې یو قسم نور ښکاره کېدو .

د پلار دوستان پال

حضرت عبد الله بن عمر **8** د مدینې منورې نه مکې مکرمې ته په قچر باندې روان وو ملګري هم ورسره وو حضرت عبد الله بن عمر **8** لنګی په سر کړې وه په یو ځای کې یې ولیدل یو سپین ږیری سړی دده په لور ور روان وو هغه چې را ورسېدو د احترام لپاره دی هم ورته له خپل قچر نه ښکته شو هغه سپین ږیری کلیوال سړی سلام واچولو او بیا یې دده څخه پوښتنه وکوله آیا ته د حضرت عمر **8** زوی نه یې؟

حضرت عبد الله بن عمر **8** ورته وویل : هو! یم لکن تا څنگه و پېژندلم؟

سپین ږیری ورته وویل : زه به د حضرت عمر **8** په مجلس کې اکثر حاضرېدم هغه زما نېږدې ملګری وو اوس مې چې تاسې ولیدلی شکل مو هغه ته پاتې کیږي ماته هغه را په یاد شو .

حضرت عبد الله بن عمر **8** هغه سپین ږیری ته وویل ها دا واخله دا لنګی ته په سر کړه هغه سپین

ږيري ورته وويل نه صاحب دا ستاسې سره ښه
ښکاره کيږي لکن بيا هم حضرت عبد الله بن عمر **8**
ورته ټينگار وکولو او هغه ته يې لنګۍ ور په
سر کړه .

بيا حضرت عبد الله بن عمر **8** ورته وويل ها پدې
قچر هم ته سپور شه .

هغه سپين ږيري په ټينگار سره انکار وکولو ويل
يې نه داسې بالکل نشي کېدلی تاسې په سفر روان
ياست او دا قچر ستاسې ضرورت دی لکن حضرت
عبد الله بن عمر **8** ورته وويل نه ... ته پدې
سپور شه خامخا بالاخره هغه سپين ږيري ورباندې
سپور شو او روان شو .

د لارې ملګرو حضرت عبد الله بن عمر **8** ته وويل :
عجيبه کار دې وکولو ته پخپله په سفر باندې
روان يې او خپل قچر دې هغه ته ورکړو؟

حضرت عبد الله بن عمر **8** ورته وويل : ماله رسول
الله ﷺ څخه آوړېدلي دي هغه فرمايل :

تر ټولو نه لويه نيکي داده چې انسان د خپل
پلار د وفات نه وروسته د هغه د ملګرو سره ښه
رويه وکوي کله چې ماته معلومه شوه چې هغه د
والد محترم ملګری وو نو ما ورسره نيکي کول
غوښتل لکن پدې وخت کې زما سره بل شی نه وو چې

ما د والد محترم دې دوست ته ورکړی وای نو ځکه
مې دا دواړه شيان ورکړل .

يا فتح يا شهادت

کله چې د مصر د فتح لپاره مسلمانان په وړاندې
تلل چې مصر ته ور وړاندې شول پدې وخت کې د
مصر بادشاه مقوقس وو او د مسلمانانو جنګي
امير حضرت عمرو بن العاص **8** وو مقوقس ده **8**
ته احوال را ولېږلو چې خپل يو وفد زما خوا ته
را ولېږئ مونږ ورسره خبرې کول غواړو کېدای شي
کوم حل ته سره ورسېږو .

حضرت عمرو بن العاص **8** لس مسلمانان مجاهدين
را ټول کړل او حضرت عبادة بن صامت **8** يې په
دوی امير کړو او مقوقس ته يې د خبرو لپاره ور
ولېږل کله چې د هغوی دربار ته ورغلل حضرت
عبادة بن صامت **8** د خپلو ملګرو تر مخ روان وو
او حضرت عبادة **8** د رنگ نه تور وو .

د مقوقس نظر چې څنگه په ده ولګېدو نو وډار شو
او په ډار کې يې وويل : مسلمانان داسې وي؟
اوس به دا له مونږ سره جنګيږي؟ او يو څه نورې
داسې خبرې يې وکولې او بيا يې په څه خبرو کې
خپل رعب د وفد په کسانو اچول وغوښتل او يو
تقرير يې ورته وکولو .

کل چې د مقوقس خبرې پای ته ورسېدې د مسلمانانو د وفد ا میر حضرت عبادۍ بن صامت **8** خبرې شروع کړې او د مقوقس د یوې یوې خبرې ځواب یې ورته وویل او ورته ویې فرمایل :

له کومو خلکو نه چې زه راغلی یم په هغه کسانو کې زما په شان زر کسان نور هم موجود دي چې په رنگ کې زما څخه تور دي او شکلونه یې د هیبت او رعب نه ډک دي که ته هغوی ووينې نو ستا به څه حال وي؟ د خپل ځان په اړه به زه درته ووايم اگر که زه سپين ږيری شوی یم او زما ځواني اوس تللي ده لکن بيا هم د الله ^① شکر هغه په ما کې دومره قوت ا چولی دی چې زه اوس هم په یوازې ځان د سلو کسانو څخه نه ډارېږم او زما د ټولو ملگرو همدا حال دی او ددې وجه داده چې زمونږ اصلي مقصد صرف د الله ^① په لاره کې جهاد کول دي او دا هرڅه مونږ صرف د الله ^① د رضا د حاصلولو لپاره کوو مونږ د کوم دنیاوي مقصد لپاره زمکې تر خپلې ولکې لاندې نه راوړو، د دنیا په مال کې زمونږ هېڅ ډول دلچسپي نشته که زمونږ سره یو درهم یو او یا یو لک درهمه وي په مونږ هېڅ فرق نه کوي په هر صورت کې مونږ خوشحال یو مونږ ته خپل نبي ﷺ فرمایلي دي چې له دنیا نه صرف دومره څه اخستل په کار دي چې د لوړې مخه ورباندې ونیول شي ...

تا چې د خپل ځان او خپلو ملگرو په اړه څه وويل زه ورباندې پوه شوم داصحيح ده چې تاسې هر لوري ته ځئ د فتح سره را ستنېږئ لکن دا هم په ياد لرئ چې اوس ستاسې مقابله لما سره ده او لما سره چې ستاسې مقابله شي تاسې به ماتې وخورئ تاسې زما سره مقابله نشئ کولئ او که تاسې فکر کوئ چې زما علاقه به تاسې فتح کړئ دا کار تاسې نه شئ کولئ او ستاسې لپاره خیر په دې کې دئ چې بېرته ستانه شئ ...

حضرت عبادۀ بن صامت په غصه کې ورته وویل : ای بادشاه ته اوس مونږ د روميانو له لوی فوځ څخه پاروې؟ زما د په الله قسم وي چې مونږ ستاسې د يوې ذرې پروا هم نلرو ستا خبرو په مونږ کې د جهاد جذبه نوره هم را وپاروله اوس به الله ① مونږ ته يو نعمت خامخا راکوي يا به ستا فتح راته په نصيب شي زمونږ لپاره د خوشحالي خبر دی او يا به الله ① شهادت راکړي دا زمونږ لپاره زيات خوشحالي خبر دی او ياد ساته زمونږ په ځوانانو کې څوک هم داسې نشته چې هغه سحر او ماشام له الله ① نه د شهادت سوال نه کوي .

مقوقس چې دا خبرې واورېدې له يوه پلوه دې خبرو ته حيران وو چې دا دی څه وايي او له بله پلوه دده په وړاندې د داسې خبرو جرئت ده په خپل ژوند کې نه وو ليدلی .. د وفد کسان له مجلس څخه ووتل ددې سلسلې په شپږم کتاب کې هم ددې خبره تېره شوې وه ...

د مسلمانانو او د مقوقس تر مشري لاندې روميانو په مينځ کې جنگ وشو روميانو ماتې وخوړه الله ① مسلمانانو ته د مصر فتح نصيب کړه .

د الله په لار کې بهترين مال مصرف کول

د حضرت ابو ذر ⑧ ډېر مال وو لکن دا مال به يې ساتلو خو پيسې يې بالکل نه ورباندې ټولولې مال به يې وو خو په کور کې يې پيسې نه وې او کله به هم چې چا ته دده دمال ضرورت شو نو ده به نه ترې سپمولو يوه ورځ د بني سليم قبيلې نه يو کس راغلو ده ته يې وويل چې زه ستاسې په خدمت کې اوسېدل غواړم صرف چې ستاسې د صحبت نه برخه من وم دا مې نېکبختي ده او که ستاسې څه کار وي نو ستاسې سره به په کار کې مرسته کوم حضرت ابو ذر ⑧ ورته وويل سمه ده که دلته

اوسې نو خبره به منې او چې د کوم کار درته وویل شي نو په هماغه ډول به یې کوي چې څنگه درته حکم شوی وي سمه ده؟

هغه د بني سليم کس ورسره ومنله .

حضرت ابو ذر ⁸ ورته وویل چې کله ما درنه غوښتل چې زما د مال نه د الله ¹ په لاره کې څه مصرف کړه ته به هغه مصرف کوي چې کوم بهترين وي .

هغه کس به دده د مال ساتنه کوله یو وخت دحضرت ابو ذر ⁸ نه چا وغوښتل چې پدې ساحه کې ډېر غریب خلک اوسیږي که تاسې حکم وکوئ چې ستاسې له اوبانو څخه یو حلال شي او پدې غریبانو باندې تقسیم شي دا به ښه خبره وي .

ده خپل سلیمي ملگري ته وویل ورشه زما له اوبانو څخه یو حلال کړه .

هغه کس ورغلو اول یې چې کوم اوبښ خوښ شو هغه تازه نوی ځوان اوبښ وو چې په بار او سپرلي وړلو کې ډېر تکړه وو ده فکر وکاوه چې جناب ابو ذر ⁸ کله پدې اوبښ سپريري او کله ترېنه نور د سپرلي کار اخستل کيږي او د غوښې د پاره دده د حلالولو څه فایده ؟ نو یې دا پرېښودو ا

و يو بل يې را ونيولو او حضرت ابو ذر غفاري
 ⑧ ته يې په خدمت کې حاضر کړو .

حضرت ابو ذر ⑧ چې کله هغه اوښ وکتلو ورته يې
 وويل : سُلیمي تا خیانت کړی هغه پوه شو
 هغه اوښ يې بېرته و گرځولو او په ټولو کې
 غوره اوښ يې ورته راوستلو هغه حلال کړل شو
 حضرت ابو ذر ⑧ وويل چې ټول کورونه شمار کړه
 (پدې کورونو کې دده ⑧ خپل کور هم وو) او
 ټولو کورونو ته په يو شان غوښه ور کړئ او
 فام کوئ چې د ابو ذر کور ته ترېنه زیاته ورنه
 کړئ .

بيا يې هغه خپل ملگری را وغوښت تا قصداً د حکم
 نه مخالفت وکولو او که سهواً ؟ (تاته حکم شوی
 وو چې د الله ① په لاره کې به د خرڅ لپاره
 بهترين شی راولي)

هغه وويل : خپله وعده مې هېره نه وه ښه راته
 ياده وه لکن ما وويل چې دا اوښ تاسې ته په
 کار کيږي هغه ستاسې د ضرورت دی نو قصداً مې
 هغه پرېښودو او بل مې را روان کړو .

ابو ذر ⑧ ترېنه پوښتنه وکوله صرف زما د
 ضرورت له امله دې هغه پرېښودو؟

په یاد لره چې زما د ضرورت ورځ هغه ده چې کله
 زه یوازې په قبر کې پرېښودل شم مال به مې
 هرڅه په دنیا کې پاتې شي او زه به په قبر کې
 پداسې حالت کې پرېښودل شم چې خپلوان او
 دوستان به مې هم راڅخه را ستانه شي زما اصلي
 د ضرورت ورځ هغه ده ... په دنیا کې زما
 دومره سخت ضرورت نه پیدا کیږي چې حل یې نه وي

....

جرجه رومي پهلوان

حضرت خالد بن وليد ⁸ ته يو ځل د جنگ په وخت کې د روميانو يو پهلوان په زوره اواز سره خپلې مقابلې ته ور وغوښت دا رومي په جنگ او پهلواني کې پوره شهرت درلود حضرت خالد بن وليد ⁸ هم چې دهغه اواز واورېدو ورته مخه يې کړه ور روان شو کله چې هغه نږدې ور ورسېدو ورته ويل يې :

زه څو خبرې کول غواړم ته زما خبرې واوره حضرت خالد بن وليد ⁸ ورته وويل : وايه څه وايي؟

هغه رومي پهلوان جرجه نومېدو هغه ورته وويل : تر ډېره وخته مې يوه خبره په زړه پرته ده کېدای شي ته ماته صحيح ځواب راکړې .

پوښتنه داده چې آيا ستاسې الله ¹ ستاسې پيغمبر ته کومه توره ورکړېده چې هغه اوس لږه سره ده چې ته يې هرچېرته را وباسې الله فتح تاسې ته درکوي؟

حضرت خالد بن وليد ⁸ ورته وويل : نه داسې هېڅ هم نشته

جرجه ورته وويل : نو بيا تا ته سيف الله ولي وايي ؟

حضرت خالد بن وليد ⁸ ورته وويل : دا ځكه چې كله رسول الله ﷺ زمونږ ساحې ته پيغمبر را ولېږل شو زما نوم هم په هغه كسانو كې وو چې په سر كې تر ډېره وخته پورې مې دده مخالفت كولو بيا هغه وخت راغلو چې الله ^① ماته هم هدايت وكولو بيا مې د رسول الله ﷺ په ملگرتيا باندې په جنگونو كې شركت وكولو څرنگه چې د جاهليت په دور كې زه ښه جنگيالي وم نو د رسول الله ﷺ په ملگرتيا كې مې هم په جنگي مهارت كې ښه نوم پيدا كړو نو رسول الله ﷺ ماته د الله توره يعني سيف الله لقب راكړو او هرچرته زما په نصيب فتح ځكه وي چې رسول الله ﷺ زما د كاميابي لپاره دعا كړېده او د رسول الله ﷺ هره دعا قبوله وه دا چې زه له هر ميدان څخه فاتح راځم دا د هغه ﷺ د دعا برکت دی .

جرجه ورته وويل : يوه آخري پوښتنه داده چې څوك په اسلام كې داخل شي ستاسې په وړاندې دهغه څه حيثيت وي؟

حضرت خالد بن وليد ورته وويل : بيا زمونږ او د هغه حيثيت برابر شي او زمونږ او دهغه په مينځ كې هېڅ فرق نه پاتې كيږي هغه هم زمونږ

ورور شي جرجه پهلوان چې دا واورېدل له خپل آس نه ښکته شو حضرت خالد بن وليد **8** ورته کلمه وښوده کلمه يې وويله او مسلمان شو حضرت خالد بن وليد **8** هغه د مسلمانانو لښکر ته راوستلو د غسل او اوډس طريقه يې ورته وښوده هغه غسل وکولو بيا يې د مانځه طريقه ورته وښوده او نورو ضروري ديني خبرې يې ورته وښودې د مسلمانانو په صف کې داخل شو او د مسلمانانو په ملگرتيا يې د روميانو سره جنگ کول شروع کړل .

د اسلام په بدل کې ټوله دنيا نه قبلوم

په حضرت ربیعه بن اعوان **8** باندې د یو یهودي ډېر زیات قرض وو دده لاس تنگ وو د قرض اداء کول ورته مشکل شوي وو یوه ورځ یهودي ورته وویل که ته چېرته له خپل دین څخه زموږ دین ته را واورې نو دا قرض به زه ټول تاته معاف کړم .

8 ده ورته وویل : څومره ساده خبره دې وکوله تاته زموږ د دین قیمت دومره کم ښکاره کیږي؟ د ایمان په بدل کې چې دا ټوله دنيا ماته

راکړې نو هم زه یې پرې نه ورکوم خیر دی ستا
 قرض به زه اداء کړم لکن اسلام د
 پرېښودلو شی نه دی .

په خپل دين استقامت

د تبوک غزوه د رسول الله ﷺ آخري غزوه وه ذکر يې ددې سلسلې په پنځم کتاب کې تېر شوی دی پدې کې رسول الله ﷺ ټولو مجاهدينو ته د ټلو اعلان کړی وو ددې غزا نه درې کسان مسلمانان پاتې شوي وو چې يو پکې کعب بن مالک ⁸ وو کله چې رسول الله ﷺ له غزا نه بېرته ۵۰ ورځې وروسته را ستون شو نو منافقين ورته راغلل او د درواغو عذرونه يې ورته جوړول او رسول الله ﷺ معاف کول لکن کعب بن مالک او دوه نورو مسلمانانو درواغ ونه ويل او پاکه خبر يې وکوله چې هېڅ عذر نه وو بس پاتې شوو رسول الله ﷺ اعلان وکولو چې د دوی سره به هېڅوک خبرې نه کوي ترڅو چې حکم نه وي شوی نو د دوی سره تر پنځوسو وروځو پورې هېچا هم خبرې نه کولې دوی په خپل ژوند کې ډېر سخت په تنگ شول حضرت کعب بن مالک د شرافت لرونکی انسان وو د کفارو له لوري نه ورته ليک راغلو چې پکې ليکلي وو :

مونږ ته معلومه ده چې ستا ملگری حضرت محمد ﷺ لټا څخه خفه شوی دی پدې مونږ ته زيات افسوس دی ته زمونږ خوا ته راشه مونږ به ستا ډېر قدر وکوو تاسې ته به هغه عزت درکړو چې تاسې يې وړ ياست .

ده ته چې دا ليک را ورسېدو چې څنگه يې وکتلو
هغه ته يې اور واچولو او ليک راوړونکي ته يې
وويل :

خپل سردار ته به دې ووايي چې مونږ خپل دين نه
خرڅوو په هر حالت کې زه له خپل دين څخه
تېرېدونکي نه يم بيا يې الله ① ته ژړل چې زه
اوس دومره سپک شوم چې يو کافر ما ته وايي زما
خوا ته راشه زه به دې قدر وکوم ؟

هروخت به يې ژړل تردې چې پنځوس شپې وروسته يو
کس ورته منډه را اخيستی وه ورته ويل يې :
زيری مې درباندي ستاسې په اړه رسول الله ﷺ ته
وحی راغله او ستاسې توبه قبوله شوه .

د مسکين نه بغير خوراک نه کول

د حضرت عبد الله بن عمر **8** کور واله ته وويل شول چې تاسې جناب عبد الله بن عمر **8** ته توجه وکړئ دهغه خدمت کوئ هغه ورو ورو کمزور کيږي دې رضي الله تعالى عنها ورته وويل زه دهغه د پاره څه وکوم مونږ چې هغه ته څومره ښه خوراک تيار کړو هغه بل څوک راوغواړي او له ځان سره يې په خوراک کې شريک کړي .

د ده **8** مېرمن يو ځل داسې وکول چې د جومات سره ناستو کسانو ته يې ډوډۍ ور ولېږله او ورته يې وويل چې ها دا وخورئ لکن د حضرت عبد الله بن عمر **8** په مخ کې سوال ته مه کېنئ او کله چې ده درېسې احوال هم در ولېږلو نو بيا مه راځئ .

کله چې عبد الله بن عمر **8** ته خوراک کېښودل شو نو ويې ويل ورشئ هغه فلانی او فلانی مسکين هم راوړی چې لما سره خوراک وکوي څرنگه چې هغوی ته ويل شوي وو چې تاسې به دده **8** د غوښتلو سره هم نه راځئ نو هغوی د راتلو نه انکار وکولو حضرت عبد الله بن عمر **8** وويل نو بيا ستاسې دا مطلب دی چې زه هم بايد خوراک ونه

کوم او په هغه شپه باندې ده ⑧ هم ډوډۍ ونه خوره .

د جهاد جذبه

حضرت عمرو بن جموح ⑧ (پوره قصه يې ددې سلسلې په څلورم کتاب کې تېره شوه) له هغه کسانو څخه وو چې د عذر له امله له جهاد څخه معاف وو دا په پېښه باندې گوډ وو سره ددې چې په ده باندې جهاد ته تلل فرض نه وو لکن دده ډېر زيات شوق وو چې لار شي د احد د غزا په وخت کې يې وويل چې زه ځم زامنو يې ورته وويل : الله ① ته له جهاد څخه معاف کړی يې او ته معذور يې ته په کور کې پاتې شه د کور نورو خلکو هم ورته وويل لکن ده پدې ټينگار کاوه چې زه به خامخا ځم .

کله چې رسول الله ﷺ ته وړاندې شو نو رسول الله ﷺ يې زامنو ته وويل :

مه يې منعه کوئ کېدای شي الله ① ورته شهادت نصیب کړي .

حضرت ابو طلحه ⑧ فرمایي ما په میدان کې حضرت عمرو بن جموح ⑧ وليد چې گوډ گوډ روان وو د کفارو په يو ټولي يې حمله وکوله او تر شهادت پورې ښه په مېړانه و جنگېدو کله چې رسول الله ﷺ

❁ هغه وليد چې په ميدان کې شهيد پروت وو
رسول الله ﷺ وفرمايل : لکه زه چې دی وينم په
جنت کې پدې گوډه پښه باندې گرځي .

دده يو زوی هم په احد کې شهيد شوی وو د دوی د
کور خلکو او دده مېرمن دواړه جسدونه په اوبښ
بار کړل مدينې منورې ته يې روان کړل غوښتل يې
چې په مدينه منوره کې يې دفن کړي لکن اوبښ به
يې چې څومره د مدينې منورې لورې ته تاو کړو
هغه به نه تلو او چې لږ به يې حرکت ورکړو
بېرته به يې مخ احد طرف ته کړو رسول الله ﷺ ته
يې وويل : ددې اوبښ سره څه وکوو مونږ دا
جسدونه مدينې ته وړل غواړو لکن دا نه ځي ؟

رسول الله ﷺ ورته وفرمايل : هو ! اوبښ ته
همداسې امر شوی دی چې د احد لورې ته به ځي او
مدينې منورې ته به نه ځي بيا هماغلته په احد
کې ۷۰ کسان صحابه رضی اللہ عنہم دفن کړل شول .

د پلار قرضونه خلاصول

د حضرت جابر بن عبد الله انصاري ⑧ څخه روايت دی چې زما پلار په ا حد کې شهيد شو په هغه باندې زيات قرضونه وو ما په کور کې موجوده خورما قرض دارانو ته وړاندې کړې هغوی قبولې نه کړې بيا زه حيران وم چې د خپل پلار قرض له څه نه خلاص کړم اضافي پيسې زمونږ په کور کې نه وې او هغه خورما د ټولو قرضونو په بدل کې کافي هم نه وې .

زه راغلم رسول الله ﷺ ته مې وفرمايل : يا رسول الله ﷺ تاته معلومه ده چې زما محترم والد په غزوة احد کې شهيد شو اوس په هغه باندې ډېر زيات قرض دی ما دا عرض کولو که تاسې زمونږ کور ته تشریف راوړئ کېدای شي ستاسې له مخ نه ځينې قرض واله خلک لما سره رعايت وکوي رسول الله ﷺ راته وفرمايل څه لار شه او ټولې خورما سره بېلې بېلې کړه زه کور ته راغلم او هرډول خورما مې سره بېلې بېلې کړې او بيا مې رسول الله ﷺ را وغوښت رسول الله ﷺ چې کله تشریف راوړو په خورما کې چې کومې ډېرې وې د هغې خوا ته ورغلو او د هغې سره کېناستو او ماته يې وويل اوس دې قرض لرونکو ته ووايه چې راشي هغوی راتلل رسول الله ﷺ ورته خورما وزن کولې او

هغوی ته یې ورکولې تردې چې زما د والد صاحب
قرض په مکمله توګه خلاص شو او ما به ګمان کولو
چې کېدای شي زه صرف د پلار قرض ورباندې خلاص
کړم او که کور ته پاتې نه شي نو خیر دی لکن
رسول الله ﷺ چې زما د پلار ټول قرض هم خلاص کړو
خورما همدومره وې لکه څومره چې وې بالکل نه
ښکاره کېدلې چې څه شي ترېنه کم شوي دي .

د بل مسلمان ضرورت له خپل نه وراندي کول

حضرت ابي ذر غفاري **8** يوه ورځ چا پداسي حالت کې وليدلو چې زړه جامه يې پر ځان وه په حيرانتيا سره يې ورته کتل ورته ويل يې : ستا سره په کور کې بله جامه نشته چې دا زړه جامه دې آغوستې ده ؟ حضرت ابو ذر **8** ورته ويل که مې بله جامه درلودلې نو تا به زما په ځان ليدلې وه هغه کس ورته ويل : لږ وخت وړاندې چې ما ستا په ځان کې يوه نوې جامه ليدلې وه هغه څه شوه ؟

حضرت ابو ذر **8** ورته وويل : ما وليدل چې يو څوک زما څخه زيات د هغه جامې حقدار وو او لما څخه يې ورته زيات ضرورت وو هغه جامې مې هغه کس ته ورکړه .

هغه کس ورته په مسکا کې وويل : تاسې چې اوس دا زړه جامه په ځان کړېده لتاسې څخه زيات حقدار بيا بل څوک وو په کار وه چې ددې زړې جامې په ځای تاسې پخپله هغه ښکلې جامه استعمال کړې وای ؟

حضرت ابو ذر **8** ورته وويل :

الله ① د تاته بښنه وکوي تاته صرف د دنیا ژوند
 ډېر معتبر دی دا په دنیا کې هرشی له انسان
 څخه پاتې کیږي انسان ته په قبر کې او له هغه
 څخه وروسته صرف هغه څه په کار کیږي چې ده په
 خپل ژوند کې چاته د الله ① په نوم او د الله ① د
 رضا لپاره ورکړي وي دا د غریبانو او حاجت
 لرونکو سره مرسته کول هغه څه دي چې انسان یې
 له ځان سره د آخرت په سفر باندې د توشې په
 توگه وړي د هغه جامې په اړه ما ولیدل چې
 هغه کس ترما څخه ډېر مجبور وو ما دهغه ضرورت
 په خپل ضرورت باندې مخکې کړو .

د حضرت عبادة بن صامت وصیت

حضرت عبادة بن صامت ⑧ جلیل القدر صحابي وو
 کله چې دده د وفات وخت را نږدې شو نو یې امر
 وکولو چې زما خادمان، غلامان خپلوان همسایه
 گان او هغه کسان چې زما سره یې ناسته ولاړه وه
 ټول زما خواته را ټول کړئ .

کله چې دده متعلقین او خادمان او د محلي خلک
 دده خواته را ټول شول نو دوی ته یې وویل :

ماته داسې ښکاره کیږي چې نن زما د دنیا څخه
 آخري ورځ او د آخرت مې لمړۍ شپه ده او ماته

نه ده معلومه کېدای شي زما په ژبه يا زما په لاس تاسې ته کوم تکليف در رسېدلی وي او الله ① به د قيامت په ورځ ما په هغه کې ونيسي ددې امله زه غواړم چې په تاسې کې دې يو يو ماته راشي که ما ورباندې کوم ظلم کړی وي مخکې ددې چې زما روح زما له بدن څخه بېل شي لږ څه د خپل بدل واخلي بيا ټولو خلکو په يو ځل ورته وويل :

جناب تاسې زمونږ د پلار په ځای وئ تاسې به هروخت مونږ ته ښې خبرې کولې او مونږ ته به مو سمه لاره ښوده او مونږ ته به مو نصيحت کولو او نور خلک خو پرېږده ستاسې خادم ته هم نه دي په ياد چې تاسې ورباندې څه ظلم کړی وي او يا مو هغه خفه کړی وي .

کله يې چې خلکو څخه دا خبرې واورېدې زيات ورته خوشحال شو او ويې ويل ای الله ① ته د دوی په دې اقرار باندې گواه اوسه .

بيا يې خلکو ته وويل :

که تاسې ټولو زه معاف کړی وم زما د وصيت ساتنه به کوئ زه تاسې ته يو وصيت کوم کله چې زما روح زما د تن څخه جدا شي هېڅوک به هم نه ژاري بلکه د ژړا په ځای به لارښی اودس به وکوئ او ښه اودس به وکوئ جومات ته به لارښی او د

عبادة بن صامت په حق کې به د مغفرت دعا وکوئ

رښتونی دیانت

حضرت واثله بن اسقع **8** به تجارت کولو اکثر به یې اوشان خرڅول او اخیستل یوه ورځ یې یو اوبښ په چا باندې خرڅولو هغه کس راغلو اوبښ یې وکتلو پوښتنه یې وکوله په څو دی؟ **8** ورته وویل په دری سوه درهمه هغه کس اوبښ وکتلو او ترې تاو شو او خوښ یې شو دری سوه درهمه یې ورکړل اوبښ یې ترې واخیست روان شو .

کله چې هغه سودا گر لاړو نو حضرت واثله بن اسقع **8** ته ورپه یاد شوه چې دهغه اوبښ په پښه کې یو عیب وو دده هېر وو چې هغه کس ته یې ښکاره کړی وای نو یې سم د لاسه دهغه کس لټون شروع کړو خلکو ته به یې د هغه کس حلیه ښودله او پوښتنه به یې ترې کولو تردې چې د ډبرو گرځېدلو وروسته یې سودا گر پیدا کړو پوښتنه یې ترې وکوله .

تا دا اوبښ د څه شي لپاره واخیستو؟

هغه ورته وویل : ولی دا پوښتنه کوې؟

حضرت واثله **8** ورته وویل ځکه که چېرته دا اوبښ تا د سپرلی لپاره اخیستی وي نو زه تاته ویل

د اسلامي تاریخ له پانو څخه

غواړم چې ددې اوش په پښه کې يو عيب دی دا چې لږ منزل وکوي نو بيا ګوډ ګوډ کيږي او په منزل کې تکره نه دی .

سودا گر ورته وويل : ما خو دا اوش صرف د سپرلی لپاره اخيستی دی .

حضرت واثله **8** ورته وويل بيا خو دا اوش تاته قېمت شو ځکه دا اوش په سپرلی کې ډېر تکره نه دی نو يې د ۳۰۰ څخه سل درهمه بېرته سوداگر ته ورکړل .

هغه کس ورته په ډېر تعجب کې وويل : دا خو تاسې پخپله ځان ته تاوان ورکړو .

حضرت واثله **8** ورته وويل : دا عارضي تاوان دی که نن مې ځان ته تاوان ورکړو انشاء الله د سبا په سودا کې به يې پوره کړم په دنيا کې هره ګټه او تاوان عارضي شیان دي نن وي سبا نه وي دا سپين او سره زر دلته تلونکي او راتلونکي شیان دي په دې باندې هېڅ اعتبار نه وي لکن ايمان چې کله لار شي بيا هرشی لار شي او مونږ د رسول الله ﷺ سره بيعت کړی دی چې په هېڅ صورت کې به د مسلمان ورور سره خیانت نه کوو هغه به مونږ ته فرمايل : که په کوم شي کې خرابي وي او خرڅونکی يې اخستونکي ته عيب ونه وایي او ورباندې خرڅ يې کړي نو دهغه ټول قېمت

دکاندار ته حرام شو دا ځکه چې ده خپل ورور ته دوکه ورکړه کومه چې په هېڅ صورت کې روا نه ده .

په جنت کې باغ

په یو وخت کې په مدینه منوره ا و ما حول کې سخته قحطي راغله خلک دېته اړ شول چې خپلې زمکې او ځایونه یې ډېر په ارزانه خرڅول څرنگه چې حضرت عثمان ⁸ د هغه مسلمانانو له جملې نه وو چې ښه دولت ورسره وو نو د قحط په وخت کې یې هم پیسې درلودې چا ورته وویل نېږدې یو د خورما باغ دی مالک یې مجبور دی په ارزان قیمت سره یې خرڅول غواړي که دا مو اخیستی وای نو ډېره ښه به وه دا رایه دده هم خوښه شوه او د باغ د اخیستلو په نیت باندې له کور نه را ووتلو پیسې یې ورسره را واخیستې په لاره کې یې څه خلک ولیدل چې زیات وږي وو قحط یې حال زیات خراب کړی وو زړه یې ورباندې وسوزیدو او په لاس کې موجوده پیسې یې ټولې ورباندې ویشلې خالي لاس کور ته را ستون شو .

په کور کې خلکو ترې پوښتنه وکوله باغ دې واخیست ؟

ده ⁸ ورته وویل ما ستاسې لپاره په جنت کې باغ واخیست .

قبر د آخرت لمړی منزل

حضرت عثمان ⁸ به چې قبر ته یا هديرې ته لاړو هلته به يې ډېر سخت ژړل او کله به يې دومره وژړل چې ږیره به يې لنده شوه یوه ورځ ورڅخه پوښتنه وشوه چې کله د جنت او دوزخ خبرې کيږي ته نه ژاړې او کله چې د قبر خبر راشي تاته ډېره ژړا ولې درځي؟

ده ⁸ ورته و فرمايل: ما د رسول الله ﷺ څخه آوړېدلي دي هغه فرمايل:

د آخرت له منزلونو څخه لمړی منزل قبر دی که دلته چا نجات پیدا کړو دډېنه وروسته دده لپاره ا ساني ده او که په قبر کې هغه ته نجات په نصیب نه شو نو دډېنه وروسته کوم منزلونه چې راځي هغه ټول دده لپاره سختي ده .

رښتونی امير المومنين

د حضرت علي ⁸ د خلافت په زمانه کې د مدینې منورې سره په لاره کې د یو مسافر اوبښ مړ شو هغه فکر وکولو چې اوس په نیمه لاره کې پاتې یم لاړ به شم حضرت علي ⁸ ته به سوال وکوم کېدای شي هغه راته د بیت المال څخه اوبښ راکړي راغلو

مدینې منورې ته یې ځان را ورسولو چې د حضرت امیر المومنین علي ⁸ کور ته را ورسېدو حضرت حسین ⁸ یې ولیدو او د امیر المومنین پوښتنه یې ورڅخه وکوله او خپل مشکل یې ورته وویل حضرت حسین ⁸ ورته وویل امیر المومنین به لږ وروسته لتا سره وگوري ته اوس راځه کینه دده استقبال یې وکولو او د جومات سره په حجره کې یې هغه کېښولو او کور ته لاړو ښه خوراک یې ورته راوړو مېلمه ته چې کله خوراک کېښودل شو هغه ورته وویل :

زه دا خوراک تر هغه وخته پورې نه کوم ترڅو چې د جومات په هغه طرف کې ناست غریب سړي ته هم ته اواز نه کړې هغه غریب ددې په ځای چې وچه ډوډۍ له اوبو سره وڅوري ښه داده چې زما سره دا خوراک وکوي هغه ته اواز وکوه چې راشي لما سره دا ډوډۍ وڅوري .

حضرت حسین ⁸ ورته مسکۍ شو ورته یې وویل : هغه امیر المومنین ⁸ دی هغه ته که زه اواز هم وکوم هغه دا مکلفه ډوډۍ نه څوري هغه د خپل عادت مطابق هغه وچه ډوډۍ څوري .

هغه کس چې دا واورېدل سخت ورته حیران شو چې د دومره لوی سلطنت مالک امیر المومنین وچه ډوډۍ له اوبو سره څوري؟

بيا ورغلو د امير المومنين په خدمت كې حاضر شو هغه **8** ورته يو ښه اوښ له بيت المال څخه وركړو او رخصت يې كړو .

جنتي اوبه

د خليفه مامون په وخت كې يو كوچى په دښته كې اوسېدو هلته زمكه ډېره تروشه وه چې په هغه زمكه باندي به باران وشو دوى به چې كومي اوبه ذخيره كړې هغه به هم تروشي وې دوى فكر كاوه چې اوبه هرچېرته همداسې وي ... په هغه وخت كې د ډېر وخت تېرېدلو نه وروسته هلته وچ كالي راغله او د هغه ځاى خلك له هغه ځاى څخه كډې كولو ته مجبور شول او هرڅوك په يو طرف تړېنه كډه شول دا كوچى هم له هغه خپلې ساحې نه د لمړي ځل لپاره بهر ته را ووتلو غوښتل يې چې خليفه مامون ته ورشي او دهغه په خدمت كې سوال وكوي هغه به ورسره څه مرسته وكوي او خليفه پدې وخت كې د كوفي شاوخوا ته راغلى وو چې دلته په موجوده غرنۍ او ځنگلي سيمه كې ښكار وكوي دا كوچى راغلو د يو كلي سره يې په يو ځاى كې اوبه وليدې دى چې تېرى شوى وو نو ورغلو دا اوبه يې وڅېښلې ورته حيران وو چې داسې خورې اوبه هم وي؟ فكر يې كولو چې دا څنگه كېدلای شي چې تر اوسه پورې ما دومره خورې اوبه په ژوند كې نه وې ليدلې ؟ پدې فكر

کې آخر دې نتیجې ته ورسېدو چې دا اوبه صرف الله ① ماته له خپل رحمت څخه را نازلې کړې دي او دا د جنت اوبه ده نو یې ښې ډېرې ترې وڅښلې او له ځان سره یې په خپل پټک (په سفر باندې د اوبو د وړلو لوبښي) کې هم واچولې او امیر المومنین ته ورغلو کله چې دهغه په خدمت کې حاضر شو نو هغه ترې د حال پوښتنه وکوله .

ده ورته وویل زه یو غریب سړی یم په دښته کې په فلاني ځای کې مو هستوگنه وه هلته وچ کالي شوه اوبه وچې شوې د خوراک هم څه نه وو زه راغلم ستاسې په خدمت کې سوال کوم څه مدد راسره وکوئ او تاته مې له ځان سره یوه تحفه راوړې ده چې تر اوسه به بل بادشاه ته په دنیا کې نه وي ورکړل شوې دا جنتي خوړې اوبه دي .

بادشاه ورته وویل : ته راکړه چې زه یې و څښم .

بادشاه چې اوبه وڅښلې د بادشاه لپاره خو عادي اوبه وې نو یې دده څخه ددې اوبو په اړه پوښتنه وکوله ده ټوله قصه د خپل ذهن مطابق ورته وکوله .

بادشاه اوبه دده څخه ټولې واخیستې لوبښي یې ترېنه ډک کړل او ده ته یې شکریه وویل او ده ته یې وویل زه به لتا سره مرسته وکوم لکن په یو شرط .

کوچی ورته ویل شرط څه دی؟

خلیفه مامون ورته وویل : شرط دادی چې ته به لدې ځای څخه بېرته راساً خپل هستوگنځي ته ځي .

کوچی شرط منظور کړو .

خلیفه مامون ورته په لویه پیمانې کې سره زر په هغه لوبښي کې واچول په کوم کې چې ده خلیفه ته اوبه راوړي وې او څه کسان یې ورسره کړل چې تر ساحې یې وباسي او د خپل هستوگنځي په لور یې رخصت کړي .

د خلیفه مامون څخه چا پوښتنه وکوله : تاسې دا شرط ورباندې ولې کېښود؟

خلیفه مامون ورته وویل : ځکه چې هغه ماته د خوړو اوبو تحفه ډېره په مینه راوړې وه او ده فکر کاوه چې دا جنتي اوبه دي او دا بل چا ته نه رسیږي نو ما وې که هغه پدې ساحه کې نور وگرځي نو هسې نه چې نورې اوبه وځکي پوه به شي چې دلته ټولې اوبه همداسې دي نو د خپلې تحفې په اړه به خجالت شي او زه نه غواړم چې ماته څوک کوم شی دومره په مینه راوړي بیا هغه خجالت شي .

له الله نه وډار شه

عمير بن هبیره د یزید بن عبد الملک له لوري نه د عراق ساحې ته والي مقرر شو کله چې دی هلته لاړو حضرت حسن بصري رحمه الله او څه نور علماء یې خپل محل ته را وغوښتل او دوی ته یې خبرې کول شروع کړل ورته ویل یې :

الله ① یزید بن عبد الملک په خپلو بندگانو باندې خلیفه مقرر کړی دی او په دوی یې مشر کړی دی او زه بیا یزید بن عبد الملک پدې ساحه باندې مشر کړی یم او دلته یې د والي په صفت مقرر کړی یم ددې امله که ماته د خلیفه له لوري کوم حکم کیږي زه به هغه پدې ساحه کې پداسې حالت کې عملي کوم چې د هېڅ ولي.. او څنګه د پوښتنې ځای به پکې نه وي پدې اړه ستاسې جنابانو څه رایه ده؟

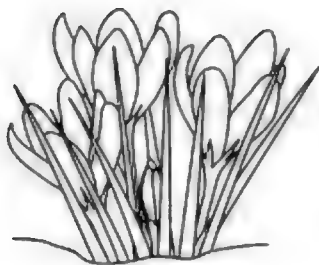
حضرت امام حسن بصري رحمه الله په ډېر اطمینان سره ورته وویل :

ای ابن هبیره ته د خلیفه یزید بن عبد الملک په اړه له الله څخه وډار شه او د الله په حق کې کله هم د یزید بن عبد الملک څخه مه ډارېږه د الله ① په نا فرماني کې د یزید بن عبد الملک خلیفه اطاعت مه کوه ځکه الله په دواړو جهانونو کې تا د یزید بن عبد الملک له شر څخه ساتلی

شي لکن يزید بن عبد الملک د الله ① په قهر کې ستاسره هېڅ مرسته نشي کولی او تا د الله ① د عذاب څخه يوه ذره هم نشي محفوظ کولی .

ياد لره ډېر زر ده چې الله ① به خپل ملک الموت ستا خوا ته را ولېږي چې تا به ستا له فراخ او لوی تخت نه لرې کړي او تا به تنگ قبر ته ورسوي او هلته به ستا د نیکو عملونو څخه بغير هېڅ شی تاته فايده ونه کوي ددې امله ته د الله ① د حکم د منلو په مقابل کې د هېچا خبره مه منه ځکه د الله ① په نا فرماني کې د هېچا اطاعت نه دی روا .

عمير بن هبیره چې دده رحمه الله د جرئت نه ډکې او پاکې خبرې واورېدې ورته حيران وو او پټه خوله ناست وو هېڅ ځواب يې ورته ونه ويلو تردې چې امام حسن بصري رحمه الله او ملگري يې د مجلس نه پاڅېدل او روان شول .

رښتوني غلامي

حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ته يو ځل يو تاجر وويل زما څه غلامان دي ځينې پکې ډېر د ښو خويونو خاوندان دي که تاسې هغه وگورئ زه به خوشحال شم او د ډېر وخت نه ما ټول کړي دي .

حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله وفرمايل صحيح ده را ويې غواړه .

هغه کس غلامان راوستل او يو يو يې دده په مخ کې درولو او دهغه چې کوم ښه صفات وو هغه به تاجر حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ته ويل .

يو غلام راغلو چې حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ته مخامخ ودرېدو نو حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ورڅخه پوښتنه وکوله :

نوم دې څه دی؟

غلام ورته وويل : غلام ته چې په کوم نوم اواز وکوي صحيح دی .

حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ورڅخه پوښتنه وکوله : په خوراک کې دې څه شی خوښ دي؟

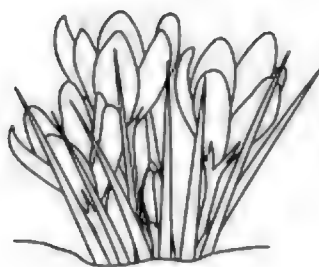
غلام ورته وويل : د مالک خوښه ده چې څه شی هغه راکوي زه يې په خوشحالي سره خورم .

حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله ورته وويل که دې په زړه کې څه ارمان وي راته ووايه چې پوره شي .

غلام ورته وويل : زه يو بې ارادې او بې اختيار نه غلام يم زه ددې حق نه لرم چې په زړه کې کوم ارمان ته ځای ورکړم يا دکوم شي خواهش ښکاره کړم .

دا خبر چې حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله واورېده ډېر زيات تاثير يې پرې وکولو او زړه ته يې دا خبره ور ننوتله چې زه هم د الله ① بنده يم او اصل غلامي او بندگي خو دا غلام د خپل مالک کوي چې خپل ټول اختيارات حتی چې زړه يې هم خپل مالک ته په اختيار کې ورکړی دی څه چې د مالک خوښه وي هغه دده خوښ دي .

په رښتيا سره هم د مالک هغه غلام ډېر خوښيږي چې هغه دده د حکم تابع وي .

د دنيا د ژوند مثال

د حضرت مولانا روم صاحب نه چا پوښتنه وکوله د دنيا لپاره ستا سره څه مثال دی ؟

هغه وفرمايل د دنيا مثال داسې دی لکه یو انسان په ځنگل کې روان وي او وگوري چې شا ته ورپسې زمري را روان دی ددې زمري نه منډې وهي په مخه کې يوه کنده ورته راشي هلته پکې یو لوی مار پروت وي دی منډه کړي او یو طرف ته ورته ونه ښکاره شي پدې ونه باندي وخيږي چې ښکته وگوري دوه مورکان وي یو سپين او بل تور هغه دا ونه په شریکه سره په مسلسلله توگه پرې کوي دی ډارېږي چې آخر به دا مورک دا ونه ختمه کړي نو چې زه زمکې ته وغورځېږم د زمري او د مار نه خو مې بیا خلاصون نشته او په یوه دقیقه کې مې بیا خوري چې پورته وگوري هلته په ونه کې د شهدو د مچيو ځاله وويني دی ور پورته شي دهغه شهدو په خوراک شروع وکوي او په هغه خوراک باندي دومره مصروف شي چې د زمري او مار دښمني ترېنه بالکل له ياده ووزي پدې کې سپين او تور مورک ونه ختمه کړي یو دم پداسې حالت کې چې دده څخه بالکل هر شی هېر شوي وو دی په زمکه را وغورځيږي زمري يې یو طرف ته پورې وهي کندي ته وغورځيږي او د مار خولې ته ورشي .

کله چې ددې مثال تشریح ورڅخه وغوښتل شوه ده وفرمایل :

زمری مرگ دی چې په انسان پسې منډه وهي .

هغه کنده د انسان قبر دی .

په کنده کې مار د انسان بد عملونه دي چې په آخرت کې به انسان خوري .

سپین او تور مورکان د دنیا شپه او ورځ ده .

ونه د انسان عمر دی .

په و نه کې شهد د دنیا خوندونه دي چې انسان پرې آخته شي مرگ او دهغه متعلق یې هرڅه له ذهن څخه وزي .

د ونې غورځېدل د انسان یو دم عمر ختمېدل دي .

د زمري وار مرگ دی

او کندی ته غورځېدل قبر ته ورتلل دي .

د مالک بن دینار کرامت

وايي چې د حضرت مالک بن دینار سره د الله ① په وجود د یو دهرې مناظره وه مختلف دلیلونه له دواړو اړخونو وړاندې کېدل نور خلک هم ډېر حاضرېدل او د دواړو کسانو دلیلونه یې آوړېدل فیصله به ټوله د عقل په تقاضا کېږي او نقل به پکې نه وړاندې کېږي دا د مناظرې لوی قانون وو هرڅه چې وشول په دواړو ډلو کې یو هم ملامت نه شو د بلې ورځې لپاره خلک را وغوښتل شول فیصله به دې وشوه چې سبا به دواړه کسان په اور کې لاس اېږدي چې هرڅوک په حق وي هغه به تر ډېره وخته پورې په اور کې لاس ونیسي .

ټوله شپه مالک بن دینار رحمه الله سوالونه کول یا الله ته خو مې کافر ته ملامت نه کړې.

سبا چې په اور کې لاس کېښودل شو دواړه لاسونه ونه سوزېدل .

بېګا مالک بن دینار الله ① ته په ژړا شو چې زه ستا د یو کافر بنده سره برابر شوم؟

په یو قول چې هاتفي اواز ورته راغلو او په یو قول ې خوب یې ولید دا ستا د لاس برکت وو چې هغه په اور کې ونه سوزېدو هغه پرېږده چې یوازې په اور کې لاس کېږدي او ته یې یوازې پکې کېږده .

سبا چې داسې وشول نو دهرې بایلوده او لاس یې وسوزېدو .

بد گمانی

حضرت حسن بصري رحمه الله د دجلې د سیند په غاړه تېرېدو چې ویې لیدل یو حبشي کس دی یوه ښځه ورسره پرته ده له بوتل نه دی هم څښي او په هغه ښځه باندې یې هم څښي حسن بصري رحمه الله له ځان سره وویل : شکر چې داسې نه يم ښځه ورسره ده په خپله هم شراب څښي او په ښځه یې هم څښي څومره بد عمل کوي .

چې لږ مخکې لاړو یوه کښتۍ راغله چې کنارې ته نېږدې شوه څه چل پرې وشو او ډوبه شوه لس کسان پکې سپاره وو هغوی ټول ډوب شول هغه حبشي کس ور ټوپ کړل او نه کسان یې یو په بل پسې را ووبستل او حسن بصري رحمه الله ورته کتل یې نهم کس یې کله را وویستو حبشي ورته وویل :

د مسلمانانو امامه اوس هغه لسم کس ته را وباسه چې ښکاره شي څوک ښه دي؟

دا ښځه چې زما په خوا کې ده دا مې مور ده .

پدې بوتل کې خالصې اوبه دي مونږ یې څښو
بد گمانی ښه شی نه ده .

حسن بصري رحمه الله په عاجزۍ کې ورغلو او دهغه حبشي نه يې بښنه وغوښته .

زه غلام يم

حضرت ابراهيم بن ادهم رحمه الله چې يوه ورځ په ډېرو کمزورو جامو کې د ځنگل په خوا روان وو له هغې خوا نه يو فوځي ورباندې راغلو چې په ښه شان او شوکت کې په آس باندې سپور وو دده څخه يې پوښتنه وکوله :

ته غلام يې ؟

ده رحمه الله ورته وويل : هو

بيا هغه ډېر په دېده کې ورڅخه پوښتنه کوله :
ابادي کوم لور ته ده ؟

ده رحمه الله ورته د هدېرې لورۍ وښودو او ورته يې وويل ابادي دېخوا ته ده .

هغه ورته غصه شو او په ده يې د لرگي وار وکولو چې ته يو غلام اوس ما غلطول غواړې ؟ بيا يې له ځان سره په کشکولو باندې ښار ته را روان کړو چې په لاره کې چا وليدو ورته يې ويل : دا ته څه کوې ؟ ته د زماني د ولي الله ابراهيم بن ادهم رحمه الله دومره بې عزتي کوې ؟ هغه زر

له آس نه ورته را ښکته شو او پښو ته ورته ټيټ شو بښنه يې ترې وغوښته .

بيا يې ورته وويل : ما چې تاته وويل ته غلام يې نو تا ولې راته ووي چې هو؟

ده رحمه الله ورته وويل : ځکه زه هم د الله بنده او غلام يم .

هغه فوځي ورته وويل : ما چې لتا څخه د ابادي پوښتنه وکوله تا ولې هدېرې ته راته لاره وښوده ؟

ده رحمه الله ورته وويل : ځکه د دنيا ابادي خو عارضي ده اصلي ابادي خو هغه په هدېره کې ده چې څوک دلته راشي بيا هغه تر قيامته پورې همدلته وي .

د الله په وجود صرف يو د لیل

حضرت رابعه بصري رحمها الله د الله ① څخه زیاته
ډارېدونکې او عابده ښځه وه یو وخت چې دهغې په
مجلس کې وویل شول یو چا د الله ① په وجود باندې
زر دلا ئل را ټول کړي دي دې رحمها الله وځنډل
بیا یې وویل :

د الله ① په وجود باندې صرف یو دلیل بس دی د
دومره زیات تکلیف څه ضرورت وو؟

چا ورڅخه پوښتنه وکوله چې کوم یو دلیل؟

دې ورته وویل که څوک په لاره روان وي په دښته
کې په کوهي کې وغورځیږي او دهغه یقین وي چې
دلته دده اواز اوس هېڅوک هم نه آوري نو
بالآخره چې دی له هرچا نا امیده شي دی به چا
ته اواز کوي چې راشه خلاص مې کړه ؟

چا ورته وویل : الله ته .

دې وویل خو بس همدا ددې دلیل دی چې داسې څوک
شته چې په مشکل وخت کې مونږ کله له ټول مخلوق
نه نا امیده شو بیا همغه ته اواز کوو او هغه
زمونږ اواز اورېدلی شي .

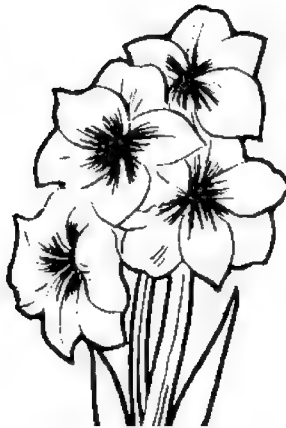
لا جواب

حسن بصري رحمه الله به ويل زه يو ماشوم ډېر زيات
بې ځوابه کړی وم .

يوه ورځ مې يو ماشوم وليدو چې شمع يې لگوله
ما هسې په ښه طبيعت کې ورڅخه پوښتنه وکوله او
ورته مې وويل : بچيه ته ماته ويلی شې چې دا
رڼا له کوم ځای نه راځي؟

هغه زر شمع پوه کړه او گل يې کړه بيا يې ماته
وويل : اوس ته ماته ويلی شې چې دا رڼا چېرته
لاړه؟ اول ته ماته ووايه بيا به زه تاته
ووایم چې رڼا له کوم ځای نه راځي .

زه بس ورته چپ شوم او ترې روان شوم .

جرم او سزا بايد برابر وي

يو کس راغلو رسول الله ﷺ ته يې عرض وکولو ويل
يې يا رسول الله ﷺ زما يو څو غلامان دي چې هغه
لما سره اکثر درواغ وايي ، خيانت کوي ، نا
فرماني کوي زه هغوی ته خبرې هم ډېرې کوم او
کله کله هغوی ته وهل هم ورکوم لکن هغوی د
خپلو بدو کارونو څخه نه منع کيږي له دوی
سره څه وکوم ؟

رسول الله ﷺ ورته وفرمايل : دهغوی خيانت کول ، د
هغوی درواغ ويل ، د هغوی نا فرماني کول ستا
رتل او هغوی ته سزا ورکول دا دواړه سره برابر
دي نه تاته تاوان شته او نه فايده .

او که ستا سزا د هغوی له جرم څخه زياته وي نو
په آخرت کې به لتا څخه د هغوی د حقونو بدل
اخيستل کيږي حضرت عائشه ⁸ فرمايي هغه کس
پاڅېدو د مسجد نبوي په يوه گوټ کې کېناستلو
او په سلکو سلگو يې ژړل بيا رسول الله ﷺ ورته و
فرمايل :

ولې تا نه دي آوړېدلې چې الله ^① فرمايي :

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا^ص
وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا^ك وَكَفَىٰ بِنَا

حَسْبِيبٍ ﴿٤٧﴾

ترجمه : او د قیامت په ورځ به مونږ د عدالت
تله کېږدو په هېچا باندې به هم یوه ذره ظلم
نه کیږي که څه شی د یوې ذرې برابر هم وي مونږ
به هغه هلته حاضر کړو مونږ بس یو د حساب
کونکو په حیث .

بیا هغه کس را پاڅېدو او رسول الله ﷺ ته یې
وفرمایل : یا رسول الله ﷺ زما او دهغوی لپاره
به ښه دا وي چې زه هغوی ازاد کړم اوس یا رسول
الله ﷺ ته پدې گواهه شه چې ما هغوی ازاد کړل .

د زید بن حارثه 8 کرامت

حضرت زید بن حارثه 8 یو ځل د طائف نه راتلو په کرایه یې یوه قچر نیولې وه د قچر مالک هم ورسره روان وو د شپې یې منزل کولو چې د قچر مالک قچر یو ځای ته تاو کړه او ویې دروله چې کله زید بن حارثه 8 وکتل هلته د انسانانو هډوکي پراته وو او د مړیو اثار وو نو معلومه شوه چې دا د قچر مالک غل دی او اوس زید بن حارثه 8 هم قتل کول غواړي او دهغه سره موجود مال ترېنه اخستل غواړي زید بن حارثه ورته ډېرې خبرې وکولې لکن کار ونشو ټول مال یې ورته ومنلو او لوی مبلغ پیسې یې ورته ومنلې لکن هغه غل په هېڅ شي هم نه رضا کېدو تردې چې هغه دده د مرګ کلکه اراده وکوله پدې وخت کې زید بن حارثه 8 ورته وویل ښه ده نو تر مرګ خو وړاندې د دوو رکعتونو مونځ اجازه راکړه .

هغه ورته په مسخرو کې وویل : ښه ده مونځ وکوه لکن دا چې گورې په دوی کې هم ډېرو خلکو مونځونه کړي وو لکن څه فایده یې ورته نه وه کړې کله چې ده مونځ ختم کړو هغه توره را وویسته او ورته را روان شو حضرت زید بن حارثه چې خالي لاس وو او دهغه د مقابلي یې هېڅ هم نه درلودل په زوره یې چېغه کړه یا ارحم الراحمین په هوا کې غیبې اواز ورته راغلو چې

ورته ویل یې : لا تقتله (مړ یې نه کړې) هغه کس حیران شو او شاوخوا ته یې په توره تیاره کې وکتل هېڅوک هم نه ښکاره کیدل فکر یې وکاوه چې هسې زما وهم دی او بېرته یې قتل ته ځان تیار کړو چې زید بن حارثه بیا اواز وکولو یا ارحم الراحمین په غله باندې بیا اواز وشو لا تقتله (مړ یې نه کړې) غل وډار شو او ترې وروسته شو بیا یې شاوخوا ته وکتل هېڅ شی یې ونه لیدل بېرته یې عزم وکولو چې ورته را نږدې شو حضرت زید بن حارثه ⁸ بیا اواز وکولو یا ارحم الراحمین بیا تېز اواز ورباندې وشو چې مړ یې نه کړې پدې کې یو کس را غلو چې په آس باندې سپور وو لکه باد داسې راپیدا شو او په هغه غله باندې یې د نیزې وار وکولو نیزه ترینه بل طرف ته ووتله او مړ شو .

زید بن حارثه ⁸ چې ډېر زیات ډار شوی وو دې سپاره ته یې وویل : الله ¹ د تا ته اجر درکړي څوک یې؟

هغه ⁸ وویل زه د اوم اسمان پرېشته یم ستا په اول اواز سره ماته حکم وشو چې مرستې ته ور ښکته شه ستا په دویم اواز سره زه د زمکې په اسمان کې وم او ستا د دریم اواز سره زه تاته نږدې وم (البداية و النهاية جلد ٤ صفحه ٤٥ (حاشیه))

حديث الكفل

حضرت عبد الله بن عمر ⁸ فرمايي چې په بني اسراييلو کې يو کس وو الكفل نوميدو د هغه کيسه يو ځل نه دوه ځلې نه څو ځلې له رسول الله ﷺ څخه آوړېدلې ده رسول الله ﷺ دهغه کس په اړه فرمايل :

په بني اسراييلو کې يو کس وو چې الكفل نوميدو زيات بد عمل انسان وو هېڅ داسې گناه نه وه چې له هغه څخه پاتې وه يوه ورځ هغه د يوې بې گناه مظلومي ښځې خوا ته راغلو هغه چې لوړې ډېره ورپسې اخيستي وه او د ماشومانو د خوراک يې هم څه نه درلودل دهغې د غربت او مجبوري نه يې فايده پورته کول غوښتل او هغې ته يې وويل ته ماته د بد عمل اجازه راکړه زه به تاته شپېته اشرفي (ديناره) درکړم او دا په هغه وخت کې ډېر لوی مال وو څرنگه چې دا لوړې او د ماشومانو غم پسې اخيستي وه نو يې ورسره ومنله کله چې هغه په خپل وخت باندې ورته راغلو نو ويې ليدل چې ښځه ژاړي او رېږدي دې ورته حيران شو او يو څه غصه شو چې ژاړې ولې؟ زه خو په تا باندې څه په زور کوم کار نه کوم هغه څه کوم چې تا خپله راسره منلې ده ولې ما تاته ددې پيسې نه دي درکړي؟

هغه پاكي ښځې ورته په ژړا كې وويل نه داسې څه خبره نه ده چې ته لما سره زور كوي لکن داسې كار كېدونكي دي چې ددېنه وړاندې كله نه دي شوي نو بيا الكفل ورته وويل : بيا يې لما سره ولې كوي؟

ښځې ورته وويل : لورې او تندي تردې ځايه پورې را كش كړې يم .

الكفل ورته وويل : آيا ته دا د خپل مجبوريت او بي وسي له امله كوي؟

ښځې ورته وويل : هو صرف د مجبوريت له امله .

الكفل يو دم پورته شو ورته يې وويل : څه هغه دينار په خپل ضرورت كې مصرف كړه ماته ستا ضرورت نشته زه تاته هېڅ هم نه وايم .

دې هرڅه يې په زړه باندې تاثير وكولو او كور ته لاړو رښتوني توبه يې وويسته سر يې په سجده باندې الله ① ته كېښودو او ټوله شپه يې الله ① ته وژړل او ټول گناهونه ورته يادېدل دا غم يې په زړه باندې بوج شو او د سحر كېدو نه مخكې په حق ورسېدو .

د هغه وخت پيغمبر يې سحر وختي د كور د مخې سره تېرېدلو چې په دروازه باندې يې په نور سره ليكلي وو (ان الله قد غفر الكفل) يعني الله كفل ته بښنه وكوله .

رښتونۍ اطاعت

حضرت عبد الله بن عباس ⁸ فرمايي يو کس راغلو د رسول الله ﷺ سره کښاستو په گوته کې يې د سرو زرو گوتمه وه رسول الله ﷺ چې وليده د هغه له لاس نه يې گوتمه را واخيسته او ويې غورځوله بيا يې وفرمايل :

تاسې اور ولې په گوته کوئ؟

مطلب يې دا وو چې د سرو زرو استعمال د نارينه وو لپاره نا روا دی نو بيا يې تاسې ولې استعمالوئ ؟

کله چې رسول الله ﷺ لاړو ځينو خلکو صحابي ته وويل : اوس خو رسول الله ﷺ لاړو اوس خو يې را واخله .

هغه وفرمايل : زما د قسم وي چې رسول الله ﷺ کوم شی غورځولي وي زه يې نه را اخلم .

جنت د تورو تر سيوري لاندې

د حضرت ابو موسى اشعري ⁸ زوی ابوبکر رحمه الله فرمایي ما خپل پلار ولیدو چې د جنگ د صف په مخ کې ولاړ وو فرمایل یې رسول الله ﷺ فرمایلي دي :

ان الجنة تحت ظلال السيوف

ترجمه : جنت د تورو تر سيوري لاندې دی .

پدې وخت کې د مسلمانانو له صفونو څخه یو کمزوری مجاهد را ووتلو زما د والد محترم نه یې پوښتنه وکوله :

آیا دا حدیث تا له رسول الله ﷺ نه آورېدلی دی ؟
زما والد محترم ورته وویل هو ! ما پخپله آورېدلی دی .

هغه مجاهد بېرته راغلو د مسلمانو صف ته و درېدو سلام یې وکولو او بیا یې توره را وویسته او په یوازې ځان یې د کفارو په صف داسې حمله وکوله چې دهغوی نظم یې ورته ګډ وډ کړو تردې چې شهید شو . (ترمذي)

حضرت خريم الاسدي ⑧

حضرت حنظله ⑧ يو جليل القدر صحابي وو د وخت زيات مراعات يې کولو او ټول وخت به يې په ذکر او فکر کې تېرولو او د الله ①

په عبادت به مصروف وو ده يو وخت ويل : يو وخت يو نوی مسلمان کس چې خريم الاسدي نوميدو د کليوالي علاقې نه راغلی وو يو څه وخت د رسول الله ﷺ په مجلس کې ناست وو چې پاڅېدو رسول الله ﷺ وويل :

نعم الرجل خريم الاسدي لولا طول جمته و اسبال ازاره

ترجمه : خريم الاسدي ښه سړی دی که يې د سر وېشته لنډ وی او پرتوگ يې اوږد نه وای .

حضرت خريم الاسدي ⑧ چې خبر شو په هماغه وخت يې قيچي را واخيسته وېشته يې د غوړونو سره برابر غوڅ کړل او پرتوگ يې د پنډيو تر نيمې پورې ور پورته کړې .

ثابت بن قیس ⑧

حضرت ثابت بن قیس ⑧ جلیل القدر صحابي وو خو ورځي د رسول الله ﷺ له مجلس نه غیر حاضر وو رسول الله ﷺ پوښتنه وکوله چې ثابت بن قیس نه ښکاره کیږي ؟

یو کس وفرمایل : که ستاسې اجازه وي نو زه به یې خبر راوړم .

رسول الله ﷺ ورته اجازه ورکړه هغه صحابي ورغلو حضرت ثابت بن قیس ⑧ یې ولیدو چې په کور کې وو او غمگین ناست وو صحابي ⑧ ورڅخه پوښتنه وکوله څه خبره ده ؟ طبیعت دې ښه دی ؟ د رسول الله ﷺ مجلس ته ولې نه راځي ؟

حضرت ثابت بن قیس ⑧ ورته وویل : زه پدې خفه یم چې په رسول الله ﷺ باندې آیت نازل شوی دی الله ① فرمایي :

سورة الحجرات آية ٢

يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

ترجمه : ای مومنانو تاسې خپل اوازونه د رسول الله په اواز مه پورته کوئ او مه د هغه سره په لور اواز سره خبرې کوئ لکه تاسې چې په خپل مینځ کې خبرې کوئ هسې نه چې ستاسې عملونه له مینځه په داسې حالت کې لاړ نه شي چې تاسې به ورباندې پوه نه شی .

حضرت ثابت بن قیس ⁸ وفرمایل : زما اواز په پیدائشي ډول باندې لوړ دی په عامو خبرو کې هم زه په زوره خبرې کوم که د رسول الله ﷺ په وړاندې زما اواز پورته شي زما عملونه به له مینځه ولاړ شي او زه به ورباندې خبر نه وم ددې امله ډارېږم د رسول الله ﷺ په مجلس کې نشم حاضرېدلی .

په حضرت ثابت بن قیس ⁸ پسې راغلي صحابي ⁸ چې دا خبره واورېده راغلو د رسول الله ﷺ خدمت ته یې د حضرت ثابت ⁸ عذر وړاندې کړو رسول

الله ﷻ همدې صحابي ⑧ ته وويل چې ورشه زيری ورکړه چې انک لست من اهل النار ولکن من اهل الجنة يعني ته د جنتيانو له جملې څخه يې ته د دوزخيانو له جملې څخه نه يې .

ددېنه وروسته حضرت قيس بن ثابت ⑧ به د رسول الله ﷻ مجلس ته راتلو لکن کله به يې چې خبرې کولې په داسې ښکته اواز سره به يې خبرې کولې چې اکثر به ددې ضرورت کېدو چې آوريدونکي به ورته ويل بيا راته ووايه ما وانه ورېدل .

د خپلي ښځې قتل

يوه ورځ سحر وختي په مدينه منوره کې شور کېدو شو چې چا ښځه وژلې ده يا فلانې ښځه قتل کړل شوېده د رسول الله ﷻ په زمانه کې دا واقعي ډېرې عجيبې او نا اشنا وې ددې امله به چې کله واقع شوه نو خلکو به ورباندې ډېرې خبرې کولې اعلان وشو چې هرچا دا قتل کړی وي ځان د رسول الله ﷻ ته حواله کړي .

کله به چې کوم جرم وشو نو داسې اعلان به وشو په هغه وخت کې به چې چا هم دا کار کړی وو هغه به ځان رسول الله ﷻ ته حواله کولو که هر جرم به وو لکن نن د يو څه وخت د تېرېدلو سره سره بيا هم ددې جرم مرتکب پيدا نه شو چې څه نور وخت

تېر شو بښکاره شوه چې د خلکو د مينځ نه يو کس را ووتلو په دواړو سترگو وړوند وو او مسجد نبوي ته ننوتلو او د رسول الله ﷺ په مجلس کې حاضر شو ويل دا قتل ما کړی دی .

دا زما ام ولد وه (داسې وينزه وه چې زما اولاد هم وو ترې) او ما ورسره نکاح هم کړې وه او زما ورسره مينه هم وه او له هغې نه مې دوه بچي هم دي په ما باندې زياته گرانه وه لکن يا رسول الله ﷺ مشکل دا وو چې هغې ستاسې په اړه گستاخي کوله هروخت يې ستاسې په اړه بدې خبرې کولې ما بيا بيا هغه منع کړه لکن هغه منع نه شوه ما به چې هغه څومره پوه کوله هغې به نوره هم گستاخي کوله ما به هغې ته نصيحت کولو هغې به نوره گستاخي هم کوله ما ورسره هر ډول کوښښ وکولو لکن هېڅ تاثير يې ونه کولو .

يا رسول الله ﷺ بيا بيا شپه ما ستاسې ذکر وکولو هغې د خپل بد عادت مطابق ستاسې په اړه بد الفاظ وويل ما د هغې پوه کول شروع کړل لکن هغې خپله گستاخي بس نه کړه .

يا رسول الله ﷺ زما صبر ورته ختم شو ما له ځان سره فيصله وکوله چې ددې بښځې نه به ځان خلاصوم .

کله چې هغه ویده شوه ما خپله لویه چاره را واخیسته او دهغې په گډه کې مې ور ننه ایسته او شا لور ته مې ترې وویسته او تر هغه وخته پورې مې ورباندې زور کړی وو چې ترڅو هغه مړه شوه .

نو ای رسول الله ﷺ دا قتل ما کړی دی اوس ستاسې مرضي څه حکم چې کوئ دادی زه ستاسې په خدمت کې حاضر یم .

دده له خبرو په رسول الله ﷺ او په ټولو حاضرینو باندې یو کیفیت راغلی وو چې ده د خپلو جذباتو ښکارونه په څه ډول کوله یوڅو لحظې نه وې تېرې شوې چې جبریل علیه السلام راغلو او رسول الله ﷺ ته یې وویل : رب العالمین ددې ښځې قتل روا کړی دی .

رسول الله ﷺ هغه صحابي ⑧ ته وویل څه لار شه مونږ تاته هېڅ هم نه وایو اوس جبریل ﷺ رغلی وو او ویل یې الله ① ددې ښځې مرګ تاته روا کړی دی (صحيح النسائي)

د جهاد جذبه

د اسلام قبیلې یو کس رسول الله ﷺ ته راغلو ورته ویل یې :

زما زړه غواړي چې لتا سره جهاد ته لاړشم لکن
لما سره هېڅ شی نشته د جهاد سامان نه لرم
رسول الله ﷺ ورته یو بل صحابي یاد کړو ورته یې
وویل هغه د جهاد لپاره ټول سامان تیار کړی وو
هغه یو دم بېمار شو او هغه جهاد ته نشي تللی
ورشه زما سلام ورته ووايه او ورته ووايه چې
هغه د جهاد سامان دې تاته درکړي .

کله چې ورغلو هغه ناروغ صحابي ته یې دروازه و
ټکوله هغه ته یې د رسول الله ﷺ سلام ورسولو او
بیا یې در رسول الله ﷺ پیغام هم ورته ورسولو .
هغه صحابي خپلې بي بي ته وویل :

دې مجاهد ته زما د جهاد مکمل سامان ورکړه چې
هېڅ شی هم ترې حصار نه کړې او که هرشی دې
ترېنه پاتې کړل بیا به په هغه کې برکت نه وي .

د بیمار صحابي مېرمن رضی الله تعالی عنهما د خپل
خاوند د جهاد ټول سامان دې صحابي ته ورکړو او
دی ورباندې په جهاد کې د رسول الله ﷺ سره شریک
شو .

8 حضرت عبد الله بن سلام

حضرت انس ⑧ فرمایي د رسول الله ﷺ مجلس ته حضرت عبد الله بن سلام ⑧ راغلو (دا له اسلام وړاندې د يهودو ديني رهبر وو او د تورات لوی عالم وو ټولو يهودو ته دده خبره د قدر وړ وه او په مذهبي او ديني کارونو کې يې د يهودو لارښونه کوله) رسول الله ﷺ ته يې وفرمايل : زه لتا څخه درې پوښتنې کوم چې د هغې ځواب د پيغمبر نه بغير بل څوک نشي ورکولی رسول الله ﷺ ورته اجازه ورکړه .

حضرت عبد الله بن سلام ⑧ ورڅخه و پوښتل .

۱. د قيامت لمړی نښه څه ده؟

۲. د اهل جنت لمړی خوراک به څه وي؟

۳. څه وجه ده چې د ماشوم شکل کله پلار ته او د پلار خاندان ته پاتې کيږي او کله مور يا د مور خاندان ته پاتې کيږي؟

پدې لنډ وخت کې چې د انتظار ضرورت هم نه وو پيدا شوی حضرت جبريل ﷺ راغلو رسول الله ﷺ ته يې ددې دريو واورو پوښتنو ځوابونه ور وښودل .

رسول الله ﷺ حضرت عبد الله بن سلام ته وويل : ماته همدا اوس جبريل ﷺ ستا د دريو واورو پوښتنو ځوابونه ور وښودل .

عبد الله بن سلام ورته وويل جبريل ؟ دا خو په ملائكو كې زمونږ تر ټولو لوى دشمن دى .

ده ځكه دا ويل چې يهودو به ټولو ويل چې په ملائكو كې زمونږ دشمنه فرشته جبريل ده ځكه چې كله هم په يهودو باندې چېرته عذاب راغلى دى د حضرت جبريل ﷺ په لاس ورباندې راغلى دى .

څرنگه چې دا يوه بې فايده او بې كاره خبره و نو رسول الله ﷺ ځان ورباندې داسې واچولو لكه ده چې بالكل آورېدلى نه وي او ده ته يې وويل :

ستا د اول سوال ځواب :

د قيامت په نېټو كې به اوله نېټه هغه لوى اور وي چې په خلكو پسې به را پورته شي او ټول خلك به د لمر لوېده طرف ته ټول كړي .

د دوهم سوال ځواب:

كله چې جنتيان اول جنت ته ننوزي نو هلته به ورته د ماهي جيگر كباب كرل شوى وي .

د دريم سوال ځواب:

كه د پلار ماده په قوت او طاقت كې د مور په ماده باندې وړاندې شي نو شكل د پلار د كورنۍ

او پلار لوري ته ځي او که د مور وړاندې شي نو بيا د مور .

حضرت عبد الله بن سلام ⁸ چې دا دری ځوابونه واورېدل فوراً يې ا عتراف وکولو چې هو ! رښتيا ده . ته نبي يې ځکه دا ځوابونه زمونږ په پخوانيو کتابونو کې دری واړه موجود دي او همداسې دي لکه تاسې چې وفرمايل .

بيا حضرت عبد الله بن سلام ⁸ اسلام قبول کړو او رسول الله ﷺ ته يې وفرمايل :

يا رسول الله ﷺ زمونږ دا يهود قوم ډېر ضدي خلک دي که هغوی زما له اسلام څخه خبر شي هغوی به په ما پسې درواغ جوړ کړي او ډېر بې ځايه تهمتونه به په ما ولگوي ښه داده مخکې ددې چې زه خپل اسلام ښکاره اعلان کړم تاسې له دوی څخه زما په اړه پوښتنه وکوې چې دوی په ما اعتماد او اعتبار وکوي نو بيا به زه دوی اسلام ته را وېلم کېدای شي ځينې پکې اسلام قبول کړي .

رسول الله ﷺ د يهودو څخه پوښتنه وکوله : عبد الله بن سلام په تاسې کې څنگه انسا دی؟

دوی ورته وويل : هغه زمونږ تر ټولو لوی عالم او د لوی عالم زوی دی په مونږ کې لوی انسان دی مونږ دهغه خبرې منو او دهغه په لارښونو

باندي عمل ڪوو او په هغه باندي زمونږ پوره
باور دی .

بيا رسول الله ﷺ له دوی څخه وپوښتل :

ستاسي څه گمان دی که چېرته عبد الله بن سلام
مسلمان شي؟ دوی وويل داسي نشي کيدلی مونږ
په الله باندي د داسي حال نه پناه غواړو چې هغه
اسلام قبول کړي او ټولو شور او په زوره خبرې
شروع کړې پدې وخت کې حضرت عبد الله به سلام چې
په همدې ځای کې په يو ځای کې پټ ناست وو را
ووتلو او په زوره اواز سره يې کلمه مبارکه
وويله او خپل اسلام يې اعلان کړو .

په همدې مجلس کې ټولو وويل (شرنا و ابن
شرنا) هغه په مونږ کې بد سړی دی او د بد سړي
زوی دی او ددې خبرې سره په غصه کې ټول د
رسول الله ﷺ له مجلس نه خپاره شول . (صحيح
بخاري)

عبد الله بن عمرو ⑧

حضرت عبد الله بن عمرو ⑧ هغه کس وو چې پلار يې ورته په شريفه کورنۍ کې واده وکولو او د واده نه وروسته چې څه وشول دی ⑧ پخپله فرمايي :

زما د واده مراسم ختم شول او نکاح وتړل شوه ناوې زمونږ کور ته راغله لکن زه به د شپې د تلاوت او د ورځې روژې څخه نه خلاصېدم چې خپلې بي بي ته وخت ورکړم .

د يو څو ورځو د تېرېدلو وروسته زما مور زما د مېرمن څخه پوښتنه کړې وه : خاوند دې څنگه دی؟ ستا سره يې رويه څنگه ده؟ زما مېرمن ورته ويلې وو چې خاوند خو ډېر ښه سړی دی لکن صرف دا چې د کومې ورځې نه زه دې کورته راغلې يم ده تر اوسه پورې زما په بستره باندې قدم نه دی اېښی او نه زما خوا ته راغلی دی .

زما پلار لاړو رسول الله ﷺ ته يې پدې اړه وفرمايل :

رسول الله ﷺ زه ور وغوښتم او راڅخه يې زما د ژوند او زما د ورځني عاداتو په اړه و پوښتل او راته يې وويل : عبد الله ستا د روژې څه حال دی؟

ما ورته وويل : يا رسول الله ﷺ زه هره ورځ روژه
نيسم .

بيا هغه ﷺ راڅخه زما د تلاوت په اړه پوښتنه
وكوله : ما ورته وويل د شپې يو ختم كوم .

هغه ﷺ راته وفرمايل : په مياشت كې صرف درې
روژې نيسه او په مياشت كې يو ختم كوه .

ما ورته وويل : يا رسول الله ﷺ زه ځوان يم
زما په وس كې تردې زيات هم شته .

رسول الله ﷺ راته و فرمايل : بيا صوم داود (د
داود ⌚ روژه) نيسه هغه داسې ده چې يوه ورځ
يې خوره او يوه ورځ روژه نيسه او قران كريم
په اوو شپو كې يو ځل ختم كوه .

حضرت عبد الله بن عمرو ⁸ به د همدې هداياتو
مطابق ژوند كولو كله چې بودا شو او بيا يې د
داسې عبادت وس نه وو نو په غمگينه لهجه كې به
يې ويل :

ما د رسول الله ﷺ اول نصيحت ولې ونه منلو (په
مياشت كې درې ورځې روژه او يو ختم) (صحيح
بخاري)

لن تنال البر

د مدینې منورې په هستوګنو کې حضرت ابو طلحه انصاري ⁸ له مالدارو کسانو ځنې وو دده په ملکیت کې مسجد نبوي ته مخامخ یو لوی باغ وو چې یو ښکلی کوهی پکې وو او خورې اوبه یې وې څرنگه چې په مدینه منوره کې د خوړو اوبو کمی وو رسول الله ﷺ به کله تشریف وړو او ددې کوهی نه به یې اوبه څښلې څرنگه چې د رسول الله ﷺ ورتګ دې کوهی ته وو نو خلکو ټولو په زړونو کې ددې کوهی مینه ګرځوله او دا یې یو معتبر او قیمتي شی ګڼلو کله چې آیت نازل شول .

سورة آل عمران آية ۹۲

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ

بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

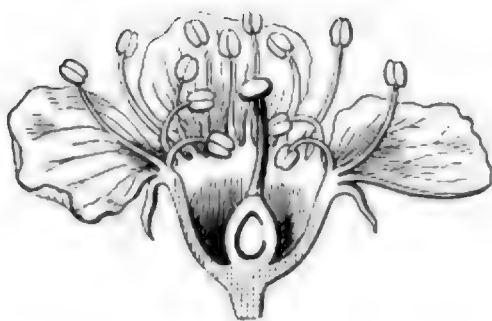
ترجمه : تاسې ترهغه وخته پورې پوره خیر ته نشئ رسېدلی ترڅو هغه څه په خیرات کې ورنه کړئ کوم چې تاسې ته ډېر ګران وي .

حضرت ابو طلحه انصاري ⁸ د رسول الله ﷺ په خدمت اقدس کې حاضر شو او عرض یې وکولو ویل یې : یا

رسول الله ﷺ ماته زما په مال کې تر هرڅه نه معزز شی دا باغ او دا کوهی دی زه یې تاته هدیه کوم چېرته چې ستا خوښه وي هلته یې صدقه کړه زه ددې په بدل کې په آخرت کې ثواب غواړم .

رسول الله ﷺ دده په دې هدیه باندې زیات خوشحال شو او فرمایل یې : ډېر ښه فایده من تجارت دی .

بیا یې حضرت ابي طلحة ⁸ ته وویل : زه ستا په مطلب او ستا په اراده باندې پوه شوم لکن ستا په خپلوانو کې یو څه غریب خلک دي دا خپل باغ دې په هغوی باندې وويشه بیا حضرت ابو طلحه ⁸ راغلو او خپل باغ یې د الله ¹ د رضا لپاره په غریبانو خپلوانو تقسیم کړو .

نازولی ځوان

حضرت مصعب بن عمير ⁸ د لوړې مرتبې لرونکی صحابي وو له اسلام وړاندې دی ډېر زیات نازولی وو د پلار یوازې یو زوی وو او پلار یې چې څومره مال درلود هغه ټول یې دده څخه قربان کولو او په یوه ورځ کې به یې دوه جوړه جامې ور بدلولې او دی یې هېڅ غم او فکر ته نه ورکولو لکن کله چې ده اسلام په داسې وخت کې قبول کړو چې پلار یې په اسلام نه وو مشرف شوی نو د پلار له طرفه هغه ټول نازونه په ده باندې ودرېدل پلار یې ورته غصه شو چې تا اسلام ولې قبول کړو او دومره ورته غصه شو چې دده په ځان کې جامې یې هم دده څخه وویستې او په لوڅ حالت کې یې له کور نه وشړلو بهر چا ولیدو ځادر یې ورکړو چې ځان پکې پټ کړي هغه ځادر یې له ځانه تاو کړو یوه ورځ چې کله د رسول الله ﷺ مجلس ته پداسې حالت کې حاضر شو چې زور ځادر یې په ځان را تاو کړی وو چې پیوندونه پکې لگېدلې وو رسول الله ﷺ ورته وکتل چې دده ⁸ پخوانی وخت ور په یاد شو او اوس یې یې دده ⁸ دا موجوده حالت ته کتل نو د رسول الله ﷺ له سترگو مبارکو څخه اوبښکې ورته راغلې او په کتلو یې ډېر زیات خفه شو بیا رسول الله ﷺ و فرمایل : یو وخت به داسې هم راشي چې تاسې به سحر یو جوړ جامې او

ماښام بل جوړ آغوندئ (فراخي به درباندي راشي)
ستاسې په وړاندي به يو د نعمتونو ډک دسترخوان
کېښودل کيږي او بل به پورته کيږي تاسې به خپل
کورونه داسې په پردو سره ښکلي کړئ لکه څرنگه
چې کعبه شريفه په پردو باندې ښکلې کړل شوېده

صحابه وو ﷺ پوښتنه وکوله : يا رسول الله ﷺ
زمونږ هغه ژوند به ددې ژوند نه غوره وي؟

رسول الله ﷺ ورته وويل : نه ... ستاسې اوسنۍ
ژوند تر هغه ژوند څخه غوره دی .

د الله لوى نعمت

حضرت ابو هريره ⑧ فرمايې يوځل رسول الله ﷺ له خپل کور څخه را ووتلو چې ويې کتل حضرت ابو بکر صديق ⑧ او حضرت عمر ⑧ هم بهر وو رسول الله ﷺ چې دوی وليدل پوښتنه يې ترې وکوله : تاسې پدې وخت کې بهر څه کوئ؟ دوی ورته وويل له ډېر وخت نه مو څه نه دي خوړلي او لوړې خوب ته پرې نه ښودو ځکه بهر ته را ووتلو .

رسول الله ﷺ ورته وویل زه هم همدې لامل بهر ته
را وېستلی یم راځئ چې د چا کور ته ورشو .

په یو طرف کې د یو صحابي حضرت ابو الهيثم ⑧ کور وو هلته ورغلل هغه په کور کې نه وو دهغه مېرمن چې وليدل د دنيا تر ټولو نه محترم کسان د دوی په دروازه کې ولاړ دي د خوشحالی نه یې ورته وویل اهلاً و سهلاً و مرحباً .

رسول الله ﷺ ورته وویل : خاوند دې چېرته دی؟

دې رضی الله تعالی عنها ورته وویل : باغ ته تللی دی لږ ساعت کې به راشي چې لږ وخت نه وو تېر شوی هغه صحابي **8** را ورسېدلو چې ویې کتل د دنیا محترم ترین خلک یې مېلمانه دي ډېر زیات

خوشحال شو او زیاته خوشحالي يې ښکاره کړه بیا
يې وویل : نن په دنیا کې داسې څوک نشته چې
زما نه يې غوره کسان مېلمانه وي .

د کور په صحن کې يې دوی ته د کښاستلو ځای
تیار کړو او د تازه خورماوو یو وړی يې د دوی
په وړاندې کېښودو او دوی ته يې وویل : وخورئ
جناب زه درته په لږ ساعت کې غوښه تیاوړم چاره
يې واخيسته او د مال په طرف روان شو رسول الله
ﷺ ورپسې اواز وکولو :

ابو الهيثم گوره شودې ورکونکی حيوان حلال نه
کړې .

لږ وخت نه وو تېر شوی چې د تازه نری غوښې
کباب يې ورته په دسترخوان باندې کېښودو رسول
الله ﷺ او دواړو ملگرو ترېنه خوراک وکولو او
هغه اوبه چې همدا اوس يې تازه له باغ نه
راوړې وې هغه يې پسې و څښلې بیا رسول الله ﷺ
خپلو دواړو ملگرو ته وویل ددې لوی نعمت په
اړه به هم په آخرت کې پوښتنه کېږي چې تاسې د
هغه نعمت څه شکريه اداء کړه چې په تشه کېده
الله ① له کور نه را وويستلی او د داسې
نعمتونو خوراک يې درته نصیب کړو .

احتياط

حضرت وهب بن منبه او حضرت طاوس رحمهما الله به د حجاج بن يوسف د ورور په مجلس کې حاضر بدل هغه ته به يې نصيحت کولو او د حجاج بن يوسف ورور عبد الله بن يوسف هم په ظلم کې د حجاج نه کم نه وو ...

يوه ورځ په سخت يخ کې دواړه حضرات د حجاج بن يوسف د ورور په مجلس کې شريکان وو حضرت طاوس هغه ته په نصيحت باندې بوخت وو نو د حجاج بن يوسف ورور امر وکولو چې د مولانا صاحب په اوږو باندې قيمتي خادر ور واچوئ .

مولانا صاحب چې د مشرانو هېڅ ډول تحفي نه قبلولي د خبرو په دوران کې يې خپلې اوږې وشورولې او هغه خادر ترېنه بېرته ولوېد والي چې پدې باندې له مخکې نه خبر وو چې دی د مشرانو تحفي نه اخلي نو پدې کار ورته ډېر زيات غصه شو لکن مولانا صاحب دهغه د غصې هېڅ پروا ونه کوله خپلې خبرې يې ورته وکولې او پاڅېدل له دربار څخه ووتل .

په لا ره کې حضرت وهب بن منبه رحمه الله ورته وويل : هسې دې هغه والي غصه کړو هغه خادر به تا اخيستی وو چې بيا ستا زړه نه غوښتل هغه استعمال کړې نو يو غريب ته به دې ورکړی وو نو هلته خو به دې نه پرېښودو .

ده رحمه الله ورته وويل : دلته به ډېرو خلکو زه
 ليدلی وم چې د والي تحفه مې قبلوله بيا به
 نورو خلکو هم فکر کړی وو چې د والي او د
 مشرانو څخه تحفه اخستل ښه کار دی نو خلکو به
 هم بيا تحفې زما د اقتداء له امله اخيستلې او
 هغوی ته به دا خبره نه وه معلومه چې هغه دده
 تحفه خو ما استعمال نه کړه او غريب ته مې
 ورکړه .

مطمئن زړه

د حجاج بن يوسف په ظلم کې یو خاص نوم دی د اسلامي دولت له لوري نه په عراق باندې والي وو لکن ډېر زیات ظالم انسان وو دده سره د حضرت سعید بن جبیر رحمه الله د ملاقات قصه ددې سلسلې په شپږم کتاب کې هم تېره شوه او دهغه څه نورو برخو ته ستاسې فام را گرځوم .

څرنگه چې ابن الاشعث د حجاج بن يوسف په خلاف تحریک شروع کړو او ډېرو نېکانو خلکو یې مرسته وکوله لکن هغوی اکثر ونيول شول او یا شهیدان کړل شول او هغه تحریک ناکام شو پدې تحریک کې حضرت سعید بن جبیر رحمه الله هم دده ملګرتیا کړې وه کله چې د دوی تحریک ناکام شو حضرت سعید بن جبیر رحمه الله مکې مکرمې ته لاړو پدې وخت کې د حجاز والي حضرت عمر بن عبد العزيز رحمه الله وو دلته د امن نه ډک ژوند وو او دده په څېر نور هم ډېر خلک وو چې د عراق نه د حجاج بن يوسف له ظلم نه را مهاجر شوي وو .

د حجاج بن يوسف په کوششونو سره د مکې مکرمې د ساحې نه عمر بن عبد العزيز لرې کړل شو او بل والي ورته راغلو هغه چې څنگه راغلو نو د عراق مهاجرین به یې یو یو نیولو او حجاج ته به یې حواله کولو تردې چې د حضرت سعید بن جبیر رحمه الله نمبر هم راغلو والي اعلان وکولو

چې هرچا سعيد بن جبیر ته پناه ورکړه هغه به هم قتل کيږي بلکه همسایه گان به یې هم قتل کيږي لنډه دا چې حضرت سعيد بن جبیر رحمه الله یې ونيولو او حجاج بن يوسف ته یې وړاندې کړو او د دوی په مینځ کې لاندې خبرې په داسې وخت کې وشوې چې حضرت سعيد بن جبیر ډېر په اطمینان سره خبرې کولې او بالکل داسې نه ښکاره کېدو چې دی ډارېږي .

حجاج: نوم د څه دی؟

سعيد رحمه الله: زما نوم سعيد دی .

حجاج: د چا زوی یې؟

سعيد رحمه الله: د جبیر زوی یم .

نکته: د سعيد معنی ده نېک بخت او د جبیر معنی ده اصلاح کړل شوی .

حجاج: ته شقي بن کسیر یې

سعيد رحمه الله: زما مور ماته په سعيد سره اواز کولو او هغه ته زما نوم ستا نه ښه یاد وو .

حجاج: ته هم بد بخت یې او مور د هم بد بخته ده .

سعيد رحمه الله: په غیږو باندې پوهېدونکې لتانه علاوه یو بل ذات دی (الله ①)

حجاج: ته گوره اوس زه تا وژنم .

سعید رحمه الله: بیا خو می مور په ما باندې صحیح نوم اېښی دی .

حجاج: اوس زه تاد ژوند په ځای دوزخ ته لېږم .

سعید رحمه الله: که زه پوه وی چې دا کار ستا په اختیار کې دی نو ستا عبادت می شروع کولو .

حجاج: د رسول الله ﷺ په اړه ستا څه گمان دی ؟

سعید رحمه الله: د الله رحمت وو او د رحمت سره ټول عالم ته را لېږل شوی وو .

حجاج: د خلفاوو په اړه ستا څه خیال دی؟

سعید رحمه الله: زه د هغوی ساتونکی نه یم هرڅوک د خپل ځان ذمه وار دي .

حجاج: زما مطلب دادی چې هغوی ښه دي که بد؟

سعید رحمه الله: د کوم شي په اړه چې ماته معلومات نه وي زه به څه ووايم زه د خپل ځان په اړه هم نه پوهېږم .

حجاج: په هغوی ټولو کې ستا څوک
ډېر خوښ دي ؟

سعید رحمه الله : د چا نه چې الله ① ډېر راضي وي .
حجاج: په ټولو کې د الله ډېر راضي کونکی
څوک وو په خلفاوو کې؟

سعید رحمه الله : پدې خبر هغه څوک پوهېږي چې د
زړه له رازونو څخه خبر ذات دی
(الله ①)

حجاج: حضرت علي ⑧ په جنت کې دی
که په دوزخ کې ؟

سعید رحمه الله : که زه جنت او دوزخ ته لاړشم
هلته یې وگورم بیا درته ویلی
شم .

حجاج: په قیامت کې به زه څنگه
انسان وم؟

سعید رحمه الله : زما مرتبه ددېنه ښکته ده چې د
غیبو په اړه خبرې وکوم او یا
ترې خبر شم .

حجاج: ته زما په وړاندې رښتیا
ویل نه غواړې؟

سعید رحمه الله : ما درواغ هم نه دي ویلي .

حجاج: ته خاندي ولي نه ؟

سعید رحمه الله : د خدا وړ خبره مې نه ده
لیدلې هغه څوک به څه وځاندي چې
د خاورو نه جوړ وي قیامت ته به
ورځي او په دنیا کې په فتنو کې
اوسېږي .

حجاج: زه خو ځاندم .

سعید رحمه الله : الله ① همداسې په مختلفو ډولونو
مونږ جوړ کړي یو .

حجاج: زه اوس تا وژنم .

سعید رحمه الله : زما مرګ ته سبب پیدا کونکي
خپل کار وکولو .

حجاج: د الله ① په وړاندې زه لتا
څخه غوره یم .

سعید رحمه الله : په الله ① باندې څوک هم داسې
جرئت نشي کولی چې دهغه په
وړاندې څوک خپله مرتبه معلومه
کړي او بیا غیب هم الله ① لره دي
بل څوک ورباندې نه پوهېږي .

حجاج: زه دا جرئت ولې نشم کولی زه د
بادشاه او خلیفه په لوري کې د

ټولو خلکو سره يم او ته د
باغيانو ملگری يې .

سعید رحمه الله : زه له جماعت نه جدا نه يم
فتنه مې نه ده خوښه او هغه څه
چې په تقدير کې ليکلي وي رسيږي
.

حجاج : مونږ چې څه د امير المومنين
لپاره را ټولوو دهغې په اړه
ستا څه خيال دی؟

سعید رحمه الله : ماته نه ده معلومه چې
تاسې د امير المومنين لپاره څه
ټولوئ .

حجاج سپين زر جامي او نور شيان را حاضر کړل
او د سعید رحمه الله په وړاندې يې کېښودل او
ورته يې وويل دا شيان .

سعید رحمه الله : دا ښه شيان دي که د خپل
شرط مطابق وي .

حجاج : شرط يې څه دی؟

سعید رحمه الله : شرط دا دی چې ته داسې شيان
واخلي چې د قيامت په ورځ ته
دهغه شيانو په اړه په امن کې
وې .

حجاج: مونږ چې کوم شيان را ټول کړي دا ښه شيان نه دي؟

سعید رحمه الله: تا را ټول کړي او تاته به ښه معلومه وي چې ښه او که بد شی دی .

حجاج: لدې شيانو څخه تاسې څان ته څه غوره کوئ؟

سعید رحمه الله: زه صرف هغه شی غوره کوم چې الله یې خوښوي .

حجاج: تا لره هلاکت دی .

سعید رحمه الله: هلاکت هغه کس لره دی چې له جنت نه لرې شي او اور ته یې رجوع شي .

حجاج: په څه ډول مرګ دې خوښ دی څه ډول دې قتل کړم ؟

سعید رحمه الله: څرنگه قتل چې تاته خپله خوښ وي .

حجاج: زه تا معاف کړم؟

سعید رحمه الله: معافي خو د الله ① په وړاندې ده ستا به څه معافي وي .

حجاج: ولی د وخنډل ؟

بیا یی جلاد ته حکم وکولو چې همدلته زما په مخ کی یی قتل کړه .

مخ يې قبلي ته کړو او په عاجزي سره يې د مانځه نيت کولو چې حجاج خلکو ته وويل دده مخ د قبلي څخه واړوئ د عيسايانو قبلي ته يې مخ کړئ ده خو د مسلمانانو په مينځ کې اختلاف پيدا کړی دی بيا ولي د مسلمانانو قبلي ته مخ کوي .

سعید رحمہ اللہ : تاسی چپ کوم طرف ته مخ کوئ
اللہ ① هماغه لوری ته موجود دی .

حجاج امر وکولو چې سر يې ښکته کړئ چې مخ يې
صرف زمکې ته وي او يو طرف ته هم نه وي .

سعید رحمه الله : الله ① فرمايي له همدې زمکې نه
ما تاسې پيدا کړي ياست او همدې زمکې ته مو يو
ځل بيا ور گرځوم او له همدې زمکې نه به مو
بيا را پورته کوم .

حجاج امر وکولو قتل يې کړئ .

سعید رحمه الله : زه تا صرف په يوه خبره گواه
کوم چې د قيامت په ورځ سره مخامخ شوو بيا يې
درنه غواړم .

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد
ان محمد عبده ورسوله .

جلاد يې سر ووهلو او شهيد يې کړو د بدن څخه يې
ډېره زياته وينه وبهېدله چې حجاج داسې قتلونه
ډېر کړي وو لکن داسې وينه يې چېرته نه وه
لېدلې نو يې د خپل طبيب نه د وينې د ډېر
زياتوالي پوښتنه وکوله .

طبيب ورته وويل : دا سړی ډېر زيات مطمئن وو
او له مرگ څخه نه ډارېدو وينه يې په خپل اصلي
مقدار کې ده او د يو داسې بدن لرونکي انسان
څخه بايد همدومره وينه ووزي لکن تاسې چې نور
خلک ليدلي دي هغوی به د مرگ نه ډارېدل او تر

تورې مخکې به ډېره وینه په هغوی کې وچه شوې وه .

د مانځه سره مینه

د حضرت عبد الله بن عمر **8** په سترګه کې څه ډول بيماري او تکليف وو د سترګود بېماریانو ماهر ورته راغلو ورته ویل یې مونږ به ستاسې د سترګې کار وکوو لکن بیا به پنځه ورځې ستاسې نه لږ توجه غواړي چې په زمکه به سجده نه اېږدئ او چې مونځ کوئ نو مخ ته به کوم شی را پورته کوئ او په هغه باندې به سجده لگوئ .

ده **8** ورته و فرمایل : پنځه ورځې خو ډېرې زیاتې دي زه یو رکعت هم داسې نه کول غواړم چې سجده الله ﷻ ته په زمکه باندې ونه لګوم .

له پردې حق نه ځان ساتل

حضرت عمر **8** ته يو ځل د بحرين نه قيمتي مشك راغلل په مجلس كې يې وويل داسې څوك شته چې دا وزن كړي او په مسلمانانو يې تقسيم كړو ؟ دده **8** مېرمن حضرت عاتكه رضی الله تعالى عنها وفرمايل : زه به يې وزن كړم اى امير المومنين **8** .

امير المومنين **8** چې شو او څه يې ونه ويل .

لږ ساعت وروسته يې بيا وويل : داسې څوك شته چې دا مشك وزن كړي مونږ يې په مسلمانانو باندې وېشل غواړو ؟

بيا چا غږ ونه كولو لكڼ بي بي بيا هماغه خپله خبر تکرار كړه پدې وخت كې امير المومنين **8** بيا هم چې شو تردې چې په دريم ځل ده **8** بيا اواز وكولو او بي بي ورته بيا خپل ځواب تکرار كړو بيا ورته امير المومنين **8** وويل :

زه دا نه غواړم چې د وزن كولو په وخت كې ستا په لاسونو پورې دا ښه بوى ولگيږي او هغه ته په خپلو جامو باندې پاك كړې او دا بوى زمونږ كور ته له نورو خلكو نه زيات راشي .

سخت استقامت

رسول الله ﷺ په سفر کې وو چې په یو ځای کې یې شپه شوه او اواز یې وکولو نن به زمونږ څوکیداري دلته څوک وکوي؟ دوه صحابه رضی الله تعالی عنهما ورته را پاڅېدل یو مهاجر وو او بل انصاري وو حضرت عمار بن یاسر او حضرت عباس بن بشیر رضی الله تعالی عنهما د نن شپې د څوکیداري ذمه وار شول دوی ته وویل شول چې ددې غره له لوري نه د د بښمن د راتلو خطر دی دوی چې د پهرې (څوکیداري) ځای ته ورسېدل دواړو خبرې وکولې چې که ټوله شپه دواړه وېښ پاتې شو هسې نه چې دا مشکله شي او د شپې په مینځ کې د دواړو سترگې پټې شي او دواړه ویده شو نو داسې به وکوو چې نیمه شپه به ته پهره وکوي زه به ویده شم او نیمه شپه به بیا زه پهره وکوم او ته به ویده شي که وېښ ملگري د څه خطر احساس وکولو نو ویده به را وېښ کړي .

مهاجر ملگری ویده شو او انصاري ملگری په مانځه و درېدو یو څو کسه کفار راغلل ویې کتل یو تور شی ولاړ دی نو یې د غیش وار ورباندې وکړو هغه دده ⑧ په بدن مبارک باندې ولگېدو

بیا یې ورباندې بل وار وکولو هغه هم دده ⑧ په بدن ولگېدو ده به په لاس باندې بېرته ووېستلو او خپل مانځه ته به یې ادامه ورکړه

تردي چې دريم غيشي هم ورباندي ولگېدو بيا يې رکوع او سجده وکول او مونځ يې ختم کړو نو بيا يې مهاجر ملگري را وېش کړو نو چې کله په تياره کې هغه هم را پاڅېدو کفارو فکر وکاوه چې کېدای شي دلته زيات کسان وي ښه به دا وي چې و تېستو هسې نه گیر مو کړي نو هغوی و تېستېدل مهاجر ملگري چې انصاري رضی الله تعالی عنهما ته وکتل وېې لیدل چې له دریو ځایونو څخه وینه ترې بهیزي نو يې ورته وویل په اول وخت کې دې زه ولې را وېش نه کړم؟

ده ⑧ ورته وویل سورت کھف مې په مانځه کې شروع کړی وو کله چې په غيشي ولگېدم نو مې ونه غوښتل چې د سورت د تکميل نه وړاندې رکوع وکوم نو مې خپل تلاوت ته دوام ورکړو همدارنگه چې دوهم را باندي ولگېدو لکن چې کله دريم را باندي ولگېدو نو زه وډار شوم هسې نه چې زه و وژل شم او ته به ویده پاتې شي او نور ملگري او رسول الله ﷺ به په خطر کې شي نو ځکه مې رکوع وکوله که ددې خبرې احساس لما سره نه وای چې زه وژل شوی هم وای سورت مې په نیمه کې نه پرېښودو .

د حضرت ابو بکر صدیق **8** یو غلام وو هغه به تلو مزدوري به یې کوله او چې د خوراک کوم شی به یې پیدا کړل نو هغه به یې ابو بکر صدیق **8** ته ورکول هغه به خوړل یوه ورځ یې چې څه خوراک ورته راوړو نو حضرت ابو بکر صدیق **8** یې په خوراک باندې شروع وکوله غلام ترېنه پوښتنه وکوله :

هروخت به چې ما درته خوراک راوړو نو تا به پوښتنه کوله چې له کومه ځايه دې راوړو او له کومه دې کړو نن دې پوښتنه ونه کوله ؟

حضرت ابو بکر صديق **8** ورته وويل : هو ! وجه
دا وه چې زه ډېر سخت وړی وم او دا پوښتنه
راڅخه بالکل هېره شوه ښه ده راته ووايه دا
خوراک دی له کومه کړو ؟

غلام ورته وویل د جاهلت په زمانه کې ما په چا باندې منتر ویلي وو په منترونو مې څوک دم کړي وو بیا هغوی لما سره وعده کړې وه چې تاته به کوم شی درکوو نن زه په هغه لاره تېرېدم چې هلته واده وو زه ور وگرځېدم هلته هغه خلک

موجود وو نو ماته يې دهغې ورځې د وعدې خوراک
نن راکړو .

حضرت ابو بکر صدیق **8** ورته وويل زه خو تا هلاک
کړم .

پدې وخت کې يې يوه لقمه (لمړۍ) خوراک کړی وو
په حلق کې يې گوټې واچولې بېرته يې قی کول
غوښتل لکن هغه لقمه تر ستونې تېره شوې وه او
د ډېر کوښښ سره بيا هم را ونه وتله .

چا ورته وويل تاسې اوبه وڅښئ دهغه لقمې د را
گرځېدلو بيا ا مکان شته نو يې ډېرې ا وبه
وڅښلې او په خوله کې يې گوټې واچولې تردې چې
هغه لقمه يې بېرته قی کړه .

چا ورته وويل : جناب تاسې د يوې لقمې لپاره
دومره زيات تکليف وکولو؟

ده ورته وويل :

که زما د روح سره هم دا لقمه را وتلی نو ما
راويستل غوښتل ما له رسول الله ﷺ څخه آورېدلي
دي هغه فرمايل کوم بدن چې په حرام خوراک سره
وده وکوي هغه د اور لپاره غوره دی زه ډارېدم
هسې نه دا يوه لقمه زما په بدن کې د ودې سبب
جوړ شي .

قرض الله ① خلاص کړو

د حضرت بلال ⑧ څخه پوښتنه وشوه چې رسول الله ﷺ به خپل مصارف څنگه پوره کول؟

ده ⑧ وفرمایل :

د رسول الله ﷺ سره به هېڅ هم نه وو د هغه ﷺ دا خدمت زما په غاړه وو کله به چې کوم وړی مسلمان راغلو سوال به یې وکولو نو رسول الله ﷺ به ماته حکم وکولو : ورشه دده لپاره له چا نه په قرض کوم شی واخله ده ته ورباندې خوراک واخله کله به چې کوم مسلمان راغلو چې جامې ته به یې ضرورت وو نو رسول الله ﷺ به ماته وویل ورشه له چا څخه قرض واخله او ده ته ورباندې جامه واخله ما به همداسې کول .

یو ځل یو مشرک راغلو ماته یې وویل زما لاس ښه چلیږي زما سره پیسې شته ته له بل چا څخه قرض مه اخله که چېرته ضرورت وي نو لما څخه قرض اخله ما وېل نو دا بیا ښه خبره ده چې یو څوک پخپله ماته راشي چې لما څخه قرض اخله ... ما هم له هماغه کس نه قرض اخیستل شروع کړل کله به چې رسول الله ﷺ ماته وویل ورشه له چا نه قرض راواخله زه به همدغه کس ته ورغلم .

يو ځل ما ا و دس کړی وو اذان ته مې ځان تيارولو چې هغه مشرک د څو کسانو سره راغلو ماته يې ويل : ای حبشيه ! ما ورته وکتل نو يې سم د لاسه بډې ښکښلې راته وکولې او څه چې په خوله ورتلل راته يې وويل ا و راته يې وويل د مياشتې په پوره کېدو کې څو ورځې پاتې دي؟ دا مياشت چې پوره شي او ته زما قرض را اداء نه کړې زه به تا بېرته غلام کړم داسې مېرېرې گډې به خروې لکه مخکې دې چې کول دايې راته وويل رانه لاړو .

ټوله ورځ په ما ډېره بده تېره شوه او همدا فکرونه مې کول چې اوس لدې سره څه وکوم؟ ورځ مې په خفگان کې تېره کړه د ماسختن د مانځه نه وروسته نا وخته رسول الله ﷺ ته ورغلم او قصه مې ورته تېره کړه او ورته مې وويل : ای رسول الله ﷺ اوس خو نه ستاسره دومره څه شته چې دده قرض ورباندې خلاص شي او نه مونږ په منډه دومره لوی انتظام کولی شو او دا کس چې په ما پسې راشي دا خو به ما ذليل کوي ددې امله که ستاسې اجازه وي زه به چېرته خپل ځان پټ کړم او ترڅو پورې چې د قرض د اداء کولو انتظام کيږي نو زه به ځان نه ښکاره کوم کله چې ستاسې لاس ته دومره څه راغلل چې قرض ورباندې خلاصيدو بيا به زه هم خپل ځان را ښکاره کړم په همدې مو مشوره راغله زه راغلم د سفر سامان يوه توره

، يو ډال يو جوړ بوت يا خپلی مې تيار کړل او همدا زما د سفر سامان وو د سحر انتظار مې کولو چې سبا شي نو په تياره کې به کومې خوا ته لاړ شم .

لا سبا شوی نه وو وختي وو چې يو کس په منډه منډه زما ځای ته راغلو او راته ويل يې د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر شه زه چې د رسول الله ﷺ خدمت ته ورغلم ومې ليدل چې څلور اوبښان هلته موجود دي او څه سامان هم ورباندې بار دی رسول الله ﷺ راته و فرمايل :

د خوشحالی خبره درته وکوم الله ﷻ ستا د قرض د خلاصولو انتظام پخپله وکولو دا اوبښان هم تاته حواله کوم او دهغه ټول سامان هم دا د فدک مشر ماته په هديه کې را لېږلي دي .

زه زيات ورته خوشحال شوم په خوشحالی کې مې هغه له ځان سره کړل په ما باندې موجوده قرض مې ورباندې خلاص کړو بېرته راغلم رسول الله ﷺ تردې دمه لا په جومات کې انتظار کاوه ورته مې وويل : يا رسول الله ﷺ د الله ① ډېره شکريه چې هغه قرض خلاص شو او اوس په مونږ د هېچا قرض هم نه دی پاتې رسول الله ﷺ را څخه وپوښتل : په مال کې کوم شی پاتې دي؟ ما ورته وويل هو پاتې دي ... بيا رسول الله ﷺ ماته وويل دا هرشی

اوس تقسيم كړه چې زه په راحت كې شم .. ورځ
تېره شوه ناوخته ماسختن يې راڅخه پوښتنه
وكوله چې هغه مال تقسيم شو؟ ما ورته وويل :
نه .. جناب لږ لا اوس هم ددې امله پاتې دى چې
څوك ضرورت لرونكى راغلى نه دى نو رسول الله ﷺ
خپل كور ته تشریف يو نه وړو او په جومات كې
ويده شو بله ورځ هم تېره شوه د ماسختن د
مانځه نه وروسته يې را څخه پوښتنه وكوله چې
هغه پاتې شوى مال تقسيم شو ؟ ما ورته وويل :

هو ! رسول الله ﷺ الله ① تاسې ته ارام دركړو
هغه ټول مال وويشل شو رسول الله ﷺ وفرمايل زه
ډارېدم هسې نه چې پداسې وخت كې مرگ راشي چې
زمونږ سره مال پاتې وي ددېنه وروسته رسول الله
ﷺ كور ته تشریف يوړو .

د حضرت عمر ؓ تنخوا

حضرت عمر ⑧ به تجارت كولو كله چې خليفه شو
نو په مدينه منوره كې يې خلك را ټول كړل ورته
ويل يې :

تاسې ته معلومه ده چې ما تجارت كولو اوس زه
تاسې له تجارت نه وويستم (د خلافت كارونه مو
را په غاړه كړل) اوس به زما د ژوند څه طريقه
وي؟

خلکو مختلفې رایې وړاندې کړې اود حضرت عمر **۸** لپاره یې د تنخوا لپاره فکر کاوه په مجلس کې حضرت علي **۸** هم تشریف درلود حضرت عمر **۸** له هغه څخه هم پوښتنه وکوله : پدې اړه ستاسې څه رایه ده؟ هغه **۸** وفرمایل : په درمیانۀ اندازه دې له بیت المال څخه ستاسې لپاره تنخوا مقررہ کړل شي چې ستاسې د کور گزاره ورباندې وشي .

همدا رایه خوښه شوه خو کومه تنخوا چې ورته مقرر کړل شوه هغه کمه وه نو څه صحابه وو مشوره وکوله چې لږ یې ورته زیاته کړي چې ژوند یې یو څه آرام شي (ددې سلسلې په شپږم کتاب کې هم دا خبره تېره شوې وه) نو دوی دا خبره د رسول الله ﷺ مېرمن حضرت حفصې رضی الله تعالیٰ عنہا ته وکوله او هغه دده مبارک **۸** لور وه نو هغې چې کله خپل والد محترم ته دا مشوره ور وړاندې کړه هغه ورته غصه شو او بیا یې دې مبارکې ته وویل :

ته راته ووايه رسول الله ﷺ په خپل ژوند کې ستاسې په کور کې چې کومه جامه درلوده غوره جامه یې کومه وه؟

دې رضی الله تعالیٰ عنہا ورته وویل هغه دوه جامې وې چې رسول الله ﷺ به دجمعي په ورځ یا د کوم وفد سره د خبرو په وخت آغوستلې .

بيا يې ورڅخه و پوښتل : د رسول الله ﷺ په خوراكونو كې غوره خوراك څه وو؟

دې رضی الله تعالی عنها ورته وویل زمونږ په کور كې غوره ډوډۍ د غنمو ډوډۍ وه يوځل مو غور ورسره گډ كړي وو هغه مو خوړل او رسول الله ﷺ هم هغه ډېر په مزه خوړلي وو همدا ډوډۍ وه چې مونږ به هم خوړه او خلكو ته به مو هم وركوله .

بيا يې ورڅخه و پوښتل : د رسول الله ﷺ په بسترو كې تر ټولو غوره بستره كومه وه ؟

دې رضی الله تعالی عنها ورته وویل : يوه ډبله شان ټوټه وه په گرمۍ كې به ورباندې لپاسه ځملاستو او په يخنۍ كې به يې نيمه تر ځان لاندې كړه او نيمه به يې پر ځان لپاسه كړه پكې ویده به شو . (سبحان الله)

بيا حضرت عمر ⁸ ورته وویل : حفصه بيا چا چې تاته مشوره دركړې چې د امير المومنين تنخوا بايد لږ زياته شي هغوی ته د رسول الله ﷺ د ژوند دا طريقه ور ورسوه بيا يې ورته د رسول الله ﷺ او د حضرت ابو بكر صديق ⁸ زندگي ورياده كړه چې هغوی څه ډول ژوند كولو او ورته يې وویل زما د حضرت ابو بكر صديق ⁸ او رسول الله

✽ مثال داسې دی لکه دری کسان چې په یوه لاره باندې روان وي اول کس په سمه لاره لاړو او هدف ته ورسېدو دویم هم دهغه په قدمونو باندې پېښې کېښودلې او په هغه پسې په سمه لار لاړو اوس د دریم کس وار دی چې هغه که د دوی په قدمونو باندې پېښې کېږدي نو په دوی پسې به ور ورسېږي او که له لارې نه کور شو کله به هم د هغوی سره ونه ويني .

استقامت

د حضرت عمر فاروق ⑧ د خلافت په وخت کې د شام د فتوحاتو په وخت کې عيسايانو په څه چل سره حضرت عبد الله بن حذافه ⑧ د گڼ شمېر صحابه وو سره اسير کړو .

کله چې دا خبر مسلمانانو ته را ورسېدو ټول ورباندې زيات خفه شول او امير المومنين حضرت عمر فاروق ⑧ د دوی مشر هرقل ته يو ليک وليږلو چې پکې يې ليکلي وو:

دا ليک د الله ① د بنده له لوري نه دی چې امير المومنين لقب يې دی او دا ليک د روم د بادشاه لپاره دی .

ای هرقل څنگه چې دا ليک تاته ورسېږي په هماغه ساعت به حضرت عبد الله بن حذافه ⑧ له ټولو ملگرو سره پرېږدې دا به ستاسې لپاره غوره وي او کنه نو داسې فوځ به درپسې در ولېږم چې هغوی د الله ① داسې تابع بندگان وي چې هغوی که په کور کې وي او که په سودا او بازار کې وي يوه لحظه هم د الله ① له ذکر نه غفلت نه کوي .

کله چې دا لیک هرقل ته ورسېدو دا مسلمانان
اسیران یې خپل دربار ته ور وغوښتل او له
عبدالله ⑧ څخه یې وپوښتل :

هرقل : ستا له پیغمبر سره یا له حضرت
عمر سره څه تعلق دی؟

عبدالله ⑧ : هغه ﷺ زمونږ رسول او دا ⑧ زمونږ
امیر دی .

هرقل : که ته عیسائیت قبول کړې د کوم لوی
خاندان جینی به مونږ تاته واده کړو
او لویه وظیفه به هم درکړو .

عبدالله ⑧ : زه د رسول الله ﷺ دین په هېڅ صورت نشم
پرېښودلی .

هرقل : یو قیمتي آمېل یې ورته وړاندې کړو
او ورته یې وویل دا آمېل هم ستا شو
او زیات غلامان به هم درکړم راته
ووايه څه اراده دې ده؟

عبدالله ⑧ : ای هرقل که ته ماته خپله ټوله
بادشاهي هم راکړې نو د اسلام په بدل
کې یې زه نه قبلوم .

هرقل : سمه ده نو بیا د مرګ لپاره
تیارشه .

عبد الله ⑧: ای هرقل ته زما بدن ټوټې ټوټې کړه
بيا هم زه د اسلام پرېښودلو ته نه يم
تیار .

هرقل: ښه ده ته عيسائيت مه قبلوه صرف صليب
نشان ته سجده وکوه د ټولو ملگرو سره
دې پرېردم .

عبد الله ⑧: زمونږ پيغمبر مونږ ته يو آيت را
ښودلی دی چې مطلب يې دی: تاسې سجدې
مه کوئ لمر ته او نه سپوږمۍ ته
بلکه صرف الله ① ته سجده وکوئ که
تاسې خالص عبادت کونکي ياست؟

هرقل: سمه ده لږ شراب و څښه اوس دې
پرېردم .

عبد الله ⑧: زه په الله ① باندې د شرابو د څښلو نه
پناه غواړم .

هرقل: اوس به ته خامخا شراب څښي او د
خنزير د غوښې کباب به هم خوري هرقل حکم وکولو
چې دا کس يوازې بندي کړئ او په خوا کې ورسره
شراب او د خنزير غوښه کېږدئ بل ورسره هېڅ هم
مه پرېږدئ چې له لورې نه تنگ شي خامخا به
همدا څښي او همدا به خوري .

دری ورځې پداسې ډول باندي حضرت عبد الله بن حذافه ⑧ باندي وساتل شو په څلورمه ورځ د بنديځاني له کسانو څخه پوښتنه وشوه چې ده څه خوراک کړی دی؟

هغوی ورته وویل : نه ... کوم شی چې مونږ هغه ته ایښي وو په هماغه ډول کېښودل شوي دي ده ترېنه هېڅ خوراک نه دی کړی او داسې ښکاره کیږي لکه ده چې هغو ته بالکل کتلي نه وي .

هرقل حکم وکولو چې هغه زما دربار ته حاضر کړئ .

حضرت عبد الله بن حذافه ⑧ حاضر کړل شو .

هرقل : تا دا خوراک او څښاک ولې استعمال نه کړو؟

عبد الله ⑧ : د الله نه ډارېدم .

هرقل : کله چې د مرګ خطر شي نو بیا خو ستاسې په مذهب کې حرام شيان هم حلال کیږي بیا خو یې خوراک روا وي نو بیا تا ولې نه استعمالول ؟

عبد الله ⑧ : ما نه غوښتل چې داسې یو کار وکوم چې په هغه سره یو کافر خوشحال او الله ① خفه شي .

هرقل خپلې پښې وغزولې او ده ⑧ ته يې وويل که
د ځان لپاره ازادي غواړي د تعظيم لپاره زما
پښو ته لږ ښکته شه ازادي به درکړو .

عبد الله ⑧ : زه مسلمان يم او مسلمان د چا په
وړاندې خپل سر نه ښکته کوي .

هرقل : سمه ده ته زما تندي مچي کړه زه به
تا او ستا ټول ملگري پرېږدم .

عبد الله ⑧ : دا خبره ماته منظوره ده (په هغه
وخت کې په ستري مشي او يا خداى په امانې کې
په تندي مچي کول د دوستي نښه وه)

حضرت عبد الله بن حذافه ⑧ همداسې وکول بادشاه
يې په تندي باندې ښکل کړو هغه دوى ټول
پرېښودل او په عزت کې يې رخصت کړل چې دده سره
اتيا کسان مسلمانان نور وو .

يو څه وخت وروسته چا په مجلس کې په ټوکو کې
وويل : دا هغه کس دی چې کافر يې په تندي
باندې مچي کړی وو .

ده ⑧ وفرمايل : هو دهغې يوې مچي دا نتيجه
وه چې اتيا کسان مسلمانان له قيد نه خلاص شول .

رېښتونی ايثار

په مدينه منوره کې په يوه علاقه کې يوه وړوکې محله وه چې اوه کورونه پکې اباد وو دا خلک ټول غريبان او بې وسه وو په هر کور کې قحط وو يوه ورځ په هغوی کې يوه کور ته د چڼلی سره په تحفه کې چا راوړو هغوی چې فکر وکاوه مونږ خو په وس کې لږ ښه يو دا زمونږ په خوا کې گاونډی ډېر په خراب حالت کې دی دا به هغوی ته ورکړو الله ① به مونږ ته اجر راکړي نو دا يې د گاونډيانو کور ته ور ولېږلو ، هغه کور هم فکر وکاوه چې مونږ يو څه ښه يو دا به مونږ خپل گاونډي ته ورکړو داسې هر کور به داويل چې دډېنه زيات حقدار زمونږ گاونډی دی نو دا سر له يو کور نه بل ته لېږل کېدو تردې چې بېرته هغه کور ته راوړسېدو له کوم نه چې گاونډي ته تحفه شوی وو دوی چې هغه سر ولېږد چې دوی تحفه کړی وو اوس بېرته له بلې خوا دوی ته را ورسېدو نو دوی ورته حيران شول بيا يې شروع ورباندې وکوله پوخ يې کړو او بيا يې ټولو کورونو ته پکې لږ لږ برخه ورکړه .

د رسول الله ﷺ غلام

د رسول الله ﷺ يو صحابي حضرت سفینه ⑧ يو ځل په يوه کښتۍ کې سپور وو په اتفاقي ډول هغه کښتۍ له کوم شي سره و جنګېده او ماته شوه حضرت سفینه ⑧ په يوه تخته باندې ځان ونيولو هغه تخته څه دده په کوښښ څه د باد په مرسته وچې ته ورسېده او حضرت سفینه ⑧ دې وچې ته ور وختلو دا يو ځنگل وو چې وحشي حيوانات پکې وو د يوه زمري چې په ده باندې سترګې ولګېدې دده لور ته يې را منډه کړه او په ده باندې يې حمله کول غوښتل حضرت سفینه ⑧ ترې وډار شو لکن زمري چې کله ورته را نږدې شو ده ورته په لور او از سره وويل :

زمريه ! خبردار زه د رسول الله ﷺ غلام يم .

زمري چې دا واورېدل سر يې ښکته کړو او د حضرت سفینه ⑧ خوا ته راغلو لکۍ يې ورته ښوروله او په اشارو اشارو کې يې حضرت سفینه ⑧ پوه کړو چې په ما پسې شا ته راځه بيا يې هغه په داسې لاره باندې روان کړو چې هغه لاره د ابادي خوا ته تللې وه تر يو ځای پورې زمري ورسره راغلو بيا يې دې لارې ته سم کړو او حضرت سفینه ⑧ په خير سره کور ته ورسېدو .

رښتونی عدالت

د حضرت علي **8** زغره ورکه شوه د څه لتون څخه وروسته دا زغره د يهودي سره پيدا شوه حضرت علي **8** پدې وخت کې خليفه وو ويې ويل دا زغره خو زما ده يهودي ورته وويل دا مې خپله ده د دواړو دعوو شوه پدې وخت کې قاضي حضرت شريح رحمه الله وو هغه ډېر دين دار او تقوى دار قاضي وو تابعي وو لکن د صحابه وو په موجوديت کې يې قضاوت کولو حکم وشو حضرت علي **8** او هغه يهودي په محکمه کې حاضر شول د دواړو اړخونو څخه گواهان وړاندې کول او دليلونه ويل شروع شول شريح قاضي د حضرت علي **8** څخه گواهان وغوښتل حضرت علي **8** يو خپل زوی حسين او بل خپل غلام قنبر د گواهانو په ډول وړاندې کړل شريح قاضي د دوی دواړو گواهي دده په حق کې منظوره نه کړه نو د حضرت علي **8** لپاره بل گواه نه وو نو ځکه دعوو يهودي وگټله .

چې بهر ته را ووتل يهودي د حضرت علي **8** مخ ته کتل چې د خفگان اثر پکې ښکاره کېدو نو يې له ځان سره فکر وکاوه چې دا اسدا الله دی د وخت خليفه هم دی د ښه طاقت او قوت خاوند هم دی او دا چې ما ترېنه نا حق دعوو و گټله زيات

غصه هم دی لما سره هر څه کولی شي نو ولې
لما څخه دا خپل حق په زور نه اخلي؟

یهودي پدې اړه فکر کاوه او بیا یې ځان ته
پخپله ځواب ورکړو .

دا اسلام دی چې دی لما سره د زور څخه منع کوي
.

په همدې فکر کې د یهودي زړه اسلام طرف ته نرم
شو او په اسلام مشرف شو او د حضرت علي ⁸ په
خدمت کې حاضر شو دهغه زغره یې ورته په خدمت
کې وړاندې کړه .

رسول الله ﷺ یو ځل په منبر باندې تقریر کولو او پوښتنه یې وکوله چې حضرت ابو بکر صدیق **8** چېرته دی؟

حضرت ابو بکر صدیق **8** و فرمایل : یا رسول الله ﷺ زه دایم حاضر یم .

رسول الله ﷺ و فرمایل : زما خوا ته راشه .

کله چې ورغلو رسول الله ﷺ د سيني سره ولگولو او د دواړو سترگو په مینځ کې مچي کړو او بیا یې په لور اواز سره وویل :

ای مسلمانانو دا ابو بکر صدیق دی د مهاجرینو او انصارو لوی شیخ دی زما رشتینی دوست او همدرد دی هغه وخت چې خلکو زما تکذیب کولو ده زما تصدیق کولو ده په ځان او مال سره زما مرسته کړېده زما لپاره یې بلال واخیست او ازاد یې کړو واورئ دده په دشمنانو دې د الله عذاب وي الله **1** له هغه کس نه بیزار دی چې دده دشمني کوي او زه هم دده له دشمنانو څخه بیزار یم تاسې باید زما دا خبره ټولو خلکو ته ورسوئ .

رسول الله ﷺ بیا وفرمایل : عمر چېرته دی؟

حضرت عمر **8** و فرمایل دایم زه حاضر یم یا رسول الله ﷺ

رسول الله ﷺ ورته وویل زما خواته راشه .

کله چې حضرت عمر ⁸ راغلو رسول الله ﷺ و فرمایل :

ای مسلمانانو دا عمر ابن الخطاب دی د مهاجرینو او انصارو شیخ او بزرگ دی دا هغه کس دی چې دده په زړه او ژبه باندې الله ¹ حق نازل کړی دی دا هغه کس دی چې کله هم د رښتیا له ویلو څخه نه منع کیږي واورئ هغه څوک چې دده دشمن وي الله ¹ او دهغه رسول له هغه څخه بیزار دي .

بیا یې وفرمایل : عثمان چېرته دی؟

حضرت عثمان ⁸ ته یې هم و فرمایل دلته راشه .

دهغه ⁸ په اړه یې وفرمایل :

مسلمانانو دا عثمان دی د مهاجرینو او انصارو شیخ دی دا هغه کس دی چې د اسمان ملائکې هم له ده څخه حیاء کوي دا هغه کس دی چې ده ته ما د الله ¹ په حکم دوه لورنې ورکړې دي او دا مې خپل زوم کړی دی واورئ دده په دشمنانو د هم دالله ¹ لعنت وي .

ددېنه وروسته یې وویل : علي چېرته دی؟

بیا یی دهغه ⑧ په اړه و فرمایل :

ای مسلمانانو دا علي بن ابي طالب دی د
مهاجرینو او انصارو شیخ دی دا زما ورور او
زما د تره زوی دی او زما زوم هم دی دا زما
غوشه او وینه ده دا د الله د دشمنانو لپاره
توره ده دا د الله ① زمری دی واورئ دده په
دشمنانو د الله ① لعنت دی هغه کسان چې دده سره
دشمني کوي له هغه څخه الله ① او دهغه رسول ﷺ
بېزار دي هغه کسان چې د الله ① او دهغه د رسول
ﷺ نه بېزار کېدل غواړي هغه دې له علي ⑧ نه
بېزار شي .

د رسول الله ﷺ د هر قدم احترام

يو ځل حضرت عثمان **8** رسول الله ﷺ ته دعوت ورکړو چې دده کور ته له خپلو ملگريو سره ورشي او هلته چې د دوی لپاره خوراک تيار دی هغه د وځوري .

رسول الله ﷺ دده غوښتنه ومنله او د خپلو ملگرو سره د حضرت عثمان **8** د کور په لور روان شو کله چې رسول الله ﷺ د دوی د کور خوا ته په لاره وو نو حضرت عثمان **8** دهغه يو يو قدم شمار کولو .

رسول الله ﷺ پوښتنه وکوله : ای عثمان دا زما قدمونه ولې شمارې؟

ده **8** ورته و فرمايل : يا رسول الله ﷺ زما مور پلار لتا نه زار شه زه غواړم چې د رسول الله ﷺ په احترام کې د هغه د هر قدم چې زمونږ د کور په لور يې اخلي په بدل کې يو غلام ازاد کړم .

او بيا چې د رسول الله ﷺ په لاره باندې د حضرت عثمان **8** کور ته هرڅو قدمونه شوي وو حضرت عثمان **8** همدومره غلامان ازاد کړل .

د حضرت عمر 8 تقوی

د حضرت عمر 8 څخه یوه ورځ پوښتنه وشوه چې دا ته په ځان څومره تکلیف تېروي چې نه د شپې آرام کوي او نه د ورځې ؟

ده 8 ورته و فرمایل : که د ورځې آرام وکوم نو رعیت به مې نا ارامه شي او که د شپې آرام وکوم نو د الله ① له ذکر نه غفلت کیږي بیا به په قیامت کې د الله ① سره په کوم مخ مخامخ کېږم .

حضرت عمر ⑧ د خلکو خادم دی

حضرت عمر ⑧ یوه ورځ د سحر له لمانځه وروسته د تازه هوا نه د مزې اخستلو لپاره د مدینې منورې له کوڅو څخه بهر ته را ووتلو او غوښتل یې چې چکر ووهي زړې او پیوند لرونکې جامې یې پر ځان وې چې لږ د مدینې منورې له ابادي څخه را لرې شو یوه زړه بودی یې ولېده چې ډېر عمر یې په ټول بدن کې لږزه پیدا کړې وه پوښتنه یې ترې وکوله مورې څه تکلیف دی درته ؟

بودی ښځې ورته وویل : د حضرت عمر ⑧ له لاسه ژاړم له کومه وخته چې هغه د اسلام خلیفه شوی دی د غریبانو پوښتنه نه کیږي زه له څه وخت نه په غربت او بې وسي کې یم لکن هېڅوک هم خبر نه دي چې څه کیږي او د رعیت په اړه هېڅ ډول پوښتنه نشته چې په څه حال کې دی.

حضرت عمر ⑧ ورڅخه وپوښتل : تاسې کله د حضرت عمر ⑧ په وړاندې خپل شکایت کړی دی؟

دې ورته وویل : اورېدلي مې دي ډېر د سخت طبیعت لرونکي انسان دی تکره تکره خلک دهغه په وړاندې زړوره خبره نشي کولی زه څنگه ورشم او هغه ته خپل مشکلات په مخ کې کېږدم الله د هغه

حضرت عمرؓ : تاسې دلته په دښته کې اوسیرئ
نو عمر به لتاسې نه څه ډول خبر
شی؟

دې خبرو د حضرت عمر ⁸ زړه نرم کړو او په عاجزي سره يې غوښتل چې هغه بوډی ښځه رضا کړي او ورته وبلل یی :

زړې ښځې چې دده ⑧ له خولې نه دا الفاظ واورېدل نو پوه شوه چې حضرت عمر ⑧ د مسلمانانو خليفه همدا دی هغه ډېره وډاره شوه او و رېږدېده حضرت عمر ⑧ ورته وويل : گوره

د اسلامي تاريخ له پانو څخه

د ډارېدو ضرورت نشته مونږ دواړه د يو الله ①
 بندگان يو رسول الله ﷺ مونږ ته همدا درس را
 ښودلی دی چې د رنگ او نسل امتياز له مينځ نه
 لرې کړو ، د عجمي او عربي بېلتون لرې کړو ، د
 تور او سپين په مينځ کې فرق ختم کړو او
 زمونږ اسلام مونږ ته را ښيي چې بادشاه او غريب
 سړي ته په يوه نظر وگورو د الله ① په وړاندې
 صرف هغه کسان غوره دي چې تقوى لرونکي وي د الله
 ① په وړاندې د لوى وړوکي د اعلى او ادنى
 تميز نشته .

بيا يې ورته وويل :

واوړه عمر د مسلمانانو بادشاه نه دی بلکه د
 مسلمانانو کم ترين خادم دی .

خومره چې دده په وس په هغه وخت کې وو دومره
 مرسته يې ورسره وکوله او بوډى ښځه يې خوشحاله
 کړه او ددېنه وروسته يې اعلان وکولو چې
 هرچېرته ضعيف خلک بې اسرې خلک وي هغوى ته به
 له بيت المال نه د هغوى مصرف مقرر کول کيږي .

عجیب نذر

یوه ورځ چې رسول الله ﷺ له غزا نه را ستون شو نو یوه مسلمان په جینۍ ورته راغله ورته ویل یې : یا رسول الله ﷺ ما نذر کړی وو چې که ته له غزا څخه جوړ او په خیر را ستون شي زه به ستا په سر باندې دریا وهم او بدل به درته بولم .

رسول الله ﷺ ورته و فرمایل : ښه ده که تا دا نذر منلی وي نو خپل نذر دې پوره کړه .

هغه راغله او د رسول الله ﷺ په وړاندې یې دریا وهله او بدل یې ورسره ویله .

پدې وخت کې حضرت ابو بکر صدیق ⁸ راغلو هغه جینۍ په هماغه ډول خپله بدل روانه وساتله حضرت علي ⁸ مجلس ته راغلو بیا هم هغې خپله دریا ونه دروله پدې وخت کې حضرت عمر ⁸ راغلو جینۍ زر هغه دریا کېښوده او په هغې د پاسه کېناسته چې پټه یې کړي حضرت رسول الله ﷺ مسکې شو حضرت عمر ⁸ ته یې وفرمایل عمره ! لتا څخه شیطان ډارېږي دې جینۍ زمونږ په وړاندې دریا وهله چې ته راغلي پټه یې کړه .

د بي وزلو خدمت

د مدينې منورې په چاپېريال کې يوه زړه ښځه اوسېده چې څوک يې هم نه درلودل حضرت عمر **8** به د هغې مبارکې کور ته ورغلو او هغې ته به يې لوبښي له اوبو څخه ډک کرل او د کور نظم به يې ورته برابر کړو بېرته به ترې لاړو بله ورځ چې لاړو ويې کتل د بودی د کور کار دده نه مخکې شوی دی ، سبا بيا لاړو بيا يې وکتل چې کار دده له ورتلو څخه وړاندې ختم شوی دی ، بله ورځ بيا همداسې وشول دده سره فکر پيدا شو چې دا څوک کېدای شي چې دا کار لما څخه وړاندې کوي نو يوه ورځ لږ تر خپل وخت وړاندې راغلو چې دا کس پيدا کړي چې دا څوک دی هره ورځ لما څخه وړاندې راځي او ددې بودی لپاره کار کوي انتظار يې وويستلو آخر هغه کس راغلو چې ويې کتل هغه امير المومنين حضرت ابو بکر صديق **8** دی .

په رښتيا غوره انسان

د رسول الله ﷺ په خدمت کې څه خلک حاضر وو يو کس
تېر شو رسول الله ﷺ د هغه کس په اړه پوښتنه
وکوله ددې کس په اړه ستاسې څه رايه ده؟

خلکو وويل : اې رسول الله له شريفو خلکو څخه دى
، که چا ته د نکاح پيغام ور وليږي منل کيږي ،
که د چا لپاره شفاعت وکوي چاته په کوم کار
کې واسطه شي خلک يې واسطه قبلوي .

بيا يوڅه وخت ټول چپ وو يو بل کس تېر شو .

رسول الله ﷺ ددې کس په اړه وپوښتل : ددې کس په
اړه ستاسې څه رايه ده ؟

خلکو وويل :

يا رسول الله ﷺ د غريبو مسلمانانو له جملې څخه
دى ، که له چا څخه نکاح وغواړي نو يې څوک نه
ورکوي، که د چا لپاره واسطه شي څوک دده خبره
نه مني او که دى خبره کوي نو څوک يې نه اوري
.

بيا رسول الله ﷺ و فرمايل : د هغه اول ډول
کسانو څخه چې دا ټوله دنيا هم ډکه شى دا
يوازې ورباندې غوره دى .

له قيمتي جامو څخه کرکه کول

حضرت حسن بصري رحمه الله فرمايي : زه په بصره کې يو جامع جومات ته لارم هلته مې وليدل چې څه خلک ناست دي او د حضرت ابو بکر صديق او حضرت عمر ⁸ په اړه خبرې کوي د هغو نېک صفات بيانوي او د هغوی په لاس باندې شوي اسلامي فتوحات يادوي زه هم ور نږدې شوم چې په دوې کې مې حضرت احنف بن قيس ⁸ وليدو هغه ويل مونږ حضرت عمر ⁸ په يوه سريه کې د عراق لور ته ولېږلو هلته الله ¹ په عراق کې مونږ ته فتح نصيب کړه او د شام څه ځايونه يې را باندې فتح کړل مونږ هلته څه ښې جامې پيدا کړې او له هغې خوا نه چې راتلو نوې جامې مو په ځان وې را روان وو مدينې منورې ته را ورسېدو کله چې حضرت عمر ⁸ ته ورغلو هغه له مونږ څخه خپل مخ بل لوري ته واړولو او له مونږ سره يې خبرې ونه کولې په مونږ کې په څه کسانو دا خبره بده ولگېده مونږ له ده څخه لارو او دده د زوی عبد الله بن عمر ⁸ په مجلس کې حاضر شوو هغه ته مو وويل چې حضرت عمر ⁸ له مونږ نه مخ واړولو هغه راته وويل : ځکه چې تاسې داسې نوې او

عصري جامې آغوستې وي چې کومې رسول الله ﷺ او حضرت ابو بکر صديق **8** نه وې آغوستې بيا مونږ کورونو ته لاړو او هغه جامې مو بدلې کړې په عامو جامو کې بېرته راغلو بيا چې حضرت عمر **8** ته ورغلو هغه راته پاڅېدو او له هر يو سره يې بېله بېله ستړي مشي وکوله او له هر يو ته يې بېله بېله غېږه ورکړه داسې راسره مخامخ شو لکه ددېنه وړاندې چې ده **8** مونږ نه وو ليدلي .

بيا مو غنيمتونه ورته په خدمت کې کېښودل په سمه طريقه يې را وويشل او په غنيمتونو کې ځينې مختلف ډول خواړه خوراکونه وو **8** عمر دهغه خوراکونو مزه وکتله خوند يې ورکړو بوى يې هم ښکلى وو بيا يې مخ ترې واړولو او مونږ ته يې مخ کړو ويې وويل : اى د مهاجرينو او انصارو خلکو والله داسې به شي چې خپل زوى به را پاڅيري خپل پلار به ووژني او ورور به را پورته شي ورور به ووژني ددې دنيا له امله بيا حضرت عمر **8** امر وکولو چې هغه خوراکونه دې په يتيمانو او د شهيدانو په اولادونو باندې وويشل شي بيا حضرت عمر **8** ددې ځاى نه پاڅېدو روان شو ځنې صحابه **8** هم پسې روان وو ځينو پکې وويل : تاسې دې کس ته وگورئ دده تقوى او دده

جامي ته وگورئ د داسې کولو نه خو زمونږ
نفسونه عاجز دي ده ته د کسري او قيصر وفدونه
راځي ، د مشرق او مغرب نه خلک دده سره خبرو
کولو ته راځي ، عرب او عجم يې ملاقات ته راځي
هغوی چې دده په غاړه داسې جامه وويني چې ۱۲
پيوندونه يې ورته لگولي دا ښه خبره نه ده دي
کاش چې تاسې له ده څخه غوښتي وای چې دده جامه
مو وړ نوې کړې وای.

ملک الموت وژړل

يو وخت الله ① د روح اخستلو ملائکه د يوې ښځې د
روح په اخستلو پسې ولېږله هغه چې راغله ښځه
يې په دښته او بيابان کې پيدا کړه چې ماشوم
ته يې شودې ورکولې او په شاو خوا کې ورسره
هېڅوک نور نه وو د مرگ ملائکه چې ورته راغله
ويې لیده زياته ورباندې خفه شوه لکن په وس کې
يې څه نه وو ځکه دې ته حکم شوی وو چې روح ترې
واخله او چې بلې خوا ته يې د شودو ماشوم ته
کتل بې اسرې پاتې کېدو نو له يوې خوا يې ترې
روح اخستو له بلې خوا ورته په ژړا شوه ورته
ژړل يې .

ددېنه وروسته ډېر کلونه تېر شول چې بيا الله ①
د يو سړي د روح په اخستلو پسې را ولېږله چې

ورته راغلو ويې ليدو هغه يو زور سړی وو پدې وخت کې د پېښ (آهنگر) سره ددې لپاره ولاړ وو چې دده په لاس کې همسا ته په ښکته طرف کې وسپنه ولگوي او پدې وخت کې يې آهنگر ته دا خبره کوله چې زما همسا ته په لاندې لوري کې چې کومه وسپنه لگول کيږي هغه بايد داسې وسپنه نه وي چې هغه زر له مينځه لاړه نه شي کلکه وسپنه ورته ولگوه چې تر ډېره وخته پورې ماته کار راکړي او همسا مې زر خرابه نه شي پدې وخت کې ملک الموت له خدا نه ورته ټينګ نه شو او دده اوږدو اميدونو ته او په دنيا کې زړه لگېدو ته يې ډېر وخنډل چې دده په دنيا کې څومره اميدونه دي او پدې نه دی خبر چې په دنيا کې دده صرف يو څو لحظې دي پدې وخت کې الله ① ملک الموت ته وويل : دا چې ته يې اوس وخنډولې دا هماغه کس دی چې يو وخت يې ته وژړولې هو دا هماغه کس دی چې کله يې تا له مور نه روح اخيسته دده بې وسې او بې کسې ته ژړولی وې هغه بيا لوی شو او د اوږده عمر خاوند شوو نن يې اوږدو اميدونو ته وخنډولې .

رحمان بابا وايي :

خدايه څه شول هغه بنګلي بنګلي خلک
 په ظاهر او باطن سپين سپيڅلي خلک
 هېڅ خدا مي لږي خلکو سره نشي
 ژدروي مي هغه تلل تللي خلک

ماخذونه

- 1- التاريخ الإسلامي مواقف وعبر، د. عبد العزيز الحميدي، دار الدعوة، الإسكندرية.
- 2- السيرة النبوية دروس وعبر، د. مصطفى السباعي، المكتب الإسلامي، بيروت، لبنان، الطبعة التاسعة، 1406هـ - 1986م.
- 3- السيرة النبوية، لأبي محمد بن عبد الملك بن هشام، دار الفكر.
- 4- السيرة النبوية عرض حقائق وتحليل أحداث، د. علي محمد الصلابي الطبعة الأولى.
- 5- السيرة النبوية الصحيحة، د. أكرم العمري، الطبعة الأولى 1412هـ / 1992م، مكتبة العلوم والحكم بالمدينة المنورة.
- 6- السيرة النبوية في ضوء المصادر الأصلية: الدكتور مهدي رزق الله أحمد ط1- 1412هـ مكتبة الملك فيصل.

7- السيرة النبوية مواقف وعبر: الدكتور عبد العزيز بن عبد الله الحميدي ط2 دار الدعوة .

8- القيادة العسكرية في عهد الرسول ﷺ ، دار القلم، الطبعة الأولى، 1410هـ- 1990م.

9- تفسير القرطبي، لأبي عبد الله القرطبي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، لبنان، 1965م.

10- سير أعلام النبلاء: شمس الدين الذهبي، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، 1403هـ.

11- صور وعبر من الجهاد النبوي في المدينة، تأليف: د. محمد فوزي فيض الله، دار القلم، دمشق، الدار الشامية، بيروت، الطبعة الأولى، 1419هـ- 1996م.

12- صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي، دار النفائس، الطبعة الثالثة، 1408هـ - 1998م.

13- صحيح البخاري، محمد إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى، 1411هـ - 1991م.

14- على خطى الحبيب: عمرو خالد

17- فقه السيرة النبوية: الدكتور محمد سعيد رمضان البوطي ط 11 1991م

18- من معين السيرة، صالح أحمد الشامي، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية،

1413هـ- 1992م.

19- فقه السيرة النبوية، منير الغضبان، معهد البحوث العلمية وإحياء التراث مكة المكرمة.

20- شرح النووي على صحيح مسلم للإمام النووي المتوفى 676هـ - طبع المطبعة المصرية ومكتبتها - القاهرة عام 1347هـ.

21- البداية والنهاية، أبو الفداء ابن كثير الدمشقي. دار الريان للتراث.

22- غزوة بدر الكبرى الحاسمة، محمود خطاب.

23- غزوة بدر الكبرى، محمد أبو فارس، دار الفرقان، الطبعة الأولى، 1402هـ- 1982م.

24- غزوة بدر الكبرى، محمد أحمد باشميل، طبعة دار الفكر، الطبعة السادسة، سنة

1394هـ

25-فتح الباري، ابن حجر العسقلاني، دار المعرفة، بيروت، لبنان.

26- الدر المنثور في التفسير بالمأثور، الإمام السيوطي، الناشر محمد أمين دمج، بيروت، لبنان.

27-زاد المعاد في هدي خير العباد، أبو عبد الله ابن القيم حقيقه: شعيب الأرنؤوط وعبد القادر، الطبعة الأولى، 1399هـ، دار الرسالة.

28-السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة، محمد أبو شهبة، دار القلم، دمشق، الطبعة الثالثة، 1417هـ - 1996م.

٢٩-المستفاد من قصص القرآن للدعوة والدعاة، عبد الكريم زيدان، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، 1418هـ - 1997م.

3٠-طبقات ابن سعد الكبرى، محمد بن سعد الزهري، دار صادر، ودار بيروت للطباعة والنشر، 1376هـ - 1957م.

3١- المغازي للواقدي، محمد عمر بن واقد المتوفي 207هـ، تحقيق د. مارسدن جونز، عالم الكتب، بيروت، الطبعة الثالثة، 1404هـ - 1984م

32- القيادة العسكرية في عهد الرسول ﷺ، دار القلم، الطبعة الأولى، 1410هـ-
1990م.

33- إمتاع الأسماع بما للرسول من الأبناء والأموال والحفدة والمتاع، للشيخ أحمد المقرئ،
صححه وشرحه محمود محمد شاكر، مطبعة لجنة التأليف والترجمة بالقاهرة 1941م.

